

இரண்டாவது

* பொருநராற்றுப்படை.

- அறாஅ யாண ரகன்றலைப் பேரூர்ச்
சாறுகழி வழிநாட் சோறுநசை யுறது
வேறுபுல முன்னிய விரகறி பொருந
குளப்புவழி யன்ன கவடுபடு பத்தல்
- 5 விளக்கழ லுருவின் விசியுறு பச்சை
யெய்யா விளஞ்சூற் செய்யோ எவ்வயிற்
றைதமயி ரொமுகிய தோற்றம் போலப்
பொல்லம் பொத்திய பொதியுறு போர்வை
யனைவா ழலவன் கண்கண் டன்ன
- 10 துனைவாய் தூர்ந்த தூரப்பமை யாணி
யெண்ணாட் டிங்கள் வடிவிற ருகி
யண்ண வில்லா வமைவரு வறுவாய்ப்

* பொருநராற்றுப்படைக்கு இர்துலை மேற்கோளாகக் காட்டினர்; தோல். புறத். கு. 36, ந.

2. “சாறு - விழா; ‘சாறு.....உறது’ இது பொருநராற்றுப் படை” தங்க. 394, உரை.

1 - 2. “கல்லெனக் கவின்பெற்ற விழுவாற்றுப் படுத்தபிற், புல் லென்ற களம்போலப் புலம்புகொண்டு - கல்லென்னும் ஓசையுண்டாக அழகு பெற்ற திருநாளை வழிப்படுத்திவிட்ட பிற்றைநாள் பொலி வழிந்த இடம் போலத் தனிமைகொண்டு” கலி. 10 - 11, ந.

5. “விளக்கழ லுறுத்த போலும் விசியுறு போர்வை” (சீவக. 559, ந.) என்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்.

‘வள் - தோல்; விளக்கழல்.....பச்சை’ கலி. “வள்ளுறை” மயிலேறும். மேற்.

7. டி - ம். ‘ஒழுங்கிய’

8. “பழையதோர் பொல்லம் பொத்திய” திருவிளை. விறகு. 13.

11. “பிறைபிறற் தன்ன பின்னேந்து கவைக்கடை” பெரும் பாண். 11.

10 - 11. “கொளத்தகு திவவுத் திங்கட் கோணிரைத் தனைய வாணி” சீவக. 559.

12. “சுனைவறற் தன்ன விருதேங்கு வறுவாய்” பெரும்பாண். 10.

- பாம்பணந் தன்ன வோங்கிரு மருப்பின்
 மாயோண் முன்கை யாய்தொடி கடுக்குங்
- 15 கண்கூ டிருக்கைத் திண்பிணித் திவவி
 னுய்தினை யரிசி யவைய லன்ன
 வேய்வை போகிய விரலுளர் நரம்பிற்
 கேள்வி போகிய நீள்விசித் தொடையன்
 மணங்கமழ் மாதரை மண்ணி யன்ன
- 20 வணங்குமெய்ந் நின்ற வமைவரு காட்சி
 யாறலை கள்வர் படைவிட வருளின்
 மாறுதலை பெயர்க்கு மருவின் பாலை
 வாரியும் வடித்து முந்தியு முறழ்ந்துஞ்
 சீருடை நன்மொழி நீரொடு சிதறி
- 25 யறல்போற் கூந்தற் பிறைபோற் றிருதுதற்
 கொலைவிற்புருவத்துக் கொழுங்கடை மழைக்க
 ணிலவிதழ் புரையு மின்மொழித் துவர்வாய்ப்
 பலவுறு முத்திற் பழிதீர் வெண்பன்
 மயிர்குறை கருவி மாண்கடை யன்ன
- 30 பூங்குழை யூசற் பொறைசால் காதி
 னுண்டச் சாய்ந்த நலங்கிள ரெருத்தி

14 - 5. “ ரெடும்பிணைத் திரடோண் மடந்தை முன்கைக், குறுந்
 தொடி யேய்க்கு மெலிந்துவீங்கு திவவு ” (பெரும்பாண். 12 - 3);
 “ தொடித்திரி வன்ன தொண்டுபடு திவவு ” மலைபடு. 21.

19 - 20. “ மைத்தடங்கண் மணமகளிர் கோலம்போல் வனப்
 பெய்தி.....குற்ற நீங்கிய யாழ் ” சீலப். எ : 2 - 4.

21. 15 - ம். ‘ படைவிட ’

23. “ வார்தல் வடித்த லுந்த லுறழ்தல் ” சீலப். கானல்.

16 - 24. “ ஆய்தினை யவைய லனையவா நரம்பாங் கணிபெற
 வாரியும் வடித்தும், எயுற முறையே யுந்தியு முறழ்ந்து மியைந்தநீ ரோடு
 நன் மொழிக, டேய்வற வெடுத்துச் சிதறியும் பல்காற் நேனுறழின்
 னிசை யெழுப்பி ” இலிங்க. நாரதர்கூகை. 24.

29 - 30. “ மயிரெறிகத்தரிகை யனையவாய் ” (சீவக. 168);
 “ மயிரெறி கருவி வள்ளை ” (கந்த. மாயைப். 46); “ மயிரெறி கருவி
 தனதிழி தொழிலை மதித்துமஞ் சிகனுறை தூங்க ” ஜிணக்கா. அகி
 லாண்ட. 38.

- ஊடமைப் பணைத்தோ ளரிமயிர் முன்கை
நெடுவரை மிசைஇய காந்தன் மெல்விரற்
கிளிவா யொப்பி னொளிவிடு வள்ளுகி
- 35 ரணங்கென வருத்த சணங்கணி யாகத்
தீர்க்கிடை போகா வேரிள வனமுலை
நீர்ப்பெயர்ச் சழியி னிறைந்த கொப்பூ
முண்டென வுணரா வுயவு நடுவின்
வண்டிருப் பன்ன பல்கா ழல்கு
- 40 ஶிரும்பிடித் தடக்கையிற் செறிந்துதிரள் குறங்கிற்
பொருந்துமயி ரொழுகிய திருந்துதாட் கொப்ப

32. அரிமயிர் முன்கை : “ அரிமயிர் த் திரண்முன்கை, வாலிழை
மடமங்கையர் ” புறநா. கக : 1 - 2.

33. காந்தன் மெல் விரல் : “ முனிதயிர் பிசைந்த காந்தன் மெல்
விரல் ” குறுந். ககஎ : 1.

34. உகிருக்குக் கிளிமூக்கு : “ கிளிவா யன்ன வொளிவா யுகி
ரின் ”, “ கிள்ளை வாயி னன்ன வள்ளுகிர் ” பெருங். உ. 15 : 76,
ச. 7 : 42.

36. “ இடையீர் போகா விளமுலை யானை ” (தே. திருவோத்தூர்,
2); “ ஈர்க்கிடை போகா விளமுலை மாதர் ” (திருவா. போற்றி. 34);
“ ஈர்க்கிடை புகாம லடிபரத் தோங்கு மேரிள வனமுலை ” நைடதம்,
சுயம்வரப். 77.

35 - 6. சணங்கணி யாகத்து.....முலை : “ சணங்கணி வன
முலை ” கலி. சு0 : 1.

37. “ புனற்சழி யலைத்துப் பொருந்திய கொப்பூழ் ” பெருங்.
உ. 15 : 68.

39. “ வரியல்குல் வண்டிருப் பன்ன தகைத்து ” யா. வி. கு.
84, மேற். ‘ கல்லின் மேல்.’

“ பாடுவண் டிருந்த வன்ன பல்கலை யகல்குல் ” (சீவக. 1996, ந.)
என்பதற்கு இது மேற்கோள்.

40. யானைத்துதிக்கை மகளிர் துடைக்கு : “ இரும்பிடித் தடக்
கையிற் சேர்ந்துடன் நிரண்ட, குறங்கின் ” (சீறுபாண். 19 - 20);
“ சிறுபிடித் தடக்கையிற் செறிவொடு புணர்ந்து, மென்மையி னியன்று
செம்மைய வாசி, நண்புவீற் றிருந்த நலத்தகு குறங்கினள் ” (பெருங்.
கூ. 5 : 12 - 4); “ கரிக்கைக் கவான் ” (யா. கா. சு-றை. 14); “ மால்
யானைக் கைபோலக், கொல்லத் திரண்ட குறங்கினுள் ” விக்கீரம. உலா.

- வருந்துநாய் நாவிற் பெருந்தகு சேறடி
யரக்குருக் கன்ன செந்நில நெதுங்கலிற்
பரற்பகை யுழந்த நோயொடு சிவணி
45 மரற்பழுத் தன்ன மறுசூரீர் மொக்கு
ணன்பக லந்தி நடையிடை விலங்கலிற்
பெடைமயி லுருவிற் பெருந்தகு பாடினி
பாடின பாணிக் கேற்ப நாடொறுங்
களிறு வழங்கதர்க் கானத் தல்கி
50 யிலையின் மராத் த வெவ்வந் தாங்கி
வலைவலந் தன்ன மென்னிழன் மருங்கிற்
காடுறை கடவுட்கடன் கழிப்பிய பின்றைப்
பிடுகெழு திருவிற் பெரும்பெயர் நோன்றூண்

42. “ உயங்குநாய் நாவி னல்லெழி லசைஇ, வயங்கிழை யுலறி யவடி ” (சிறுபாண். 17 - 8); “ மதத்தபு ருமலி நாவி னன்ன, துளங் கியன் மெலிந்த கல்பொரு சேறடி ” (மலைபடு. 42 - 3); “ முயல்வேட் டெழுந்த முடுகுவிசைக் கதநாய், நன்னாப் புரையுஞ் சேறடி ” (நற். ௨௫௨ : 10 - 11); “ நாய் நாச் சேறடி ” (சீவக. 2694); “ இளைப்புறு ஞமலி நலத்தகு நாவிற், செம்மைபு மென்மையுஞ் சிறந்துவனப் பெய்தி.....உறுஉஞ் சேவடி ” (பெருந். ௨. 19 : 176 - 85); “ வருந்துநாய் நாவி னணிகொள் சேறடி ”, “ வருந்துநாய் நாவி னன்ன மலரடி ” (கூர்ம. இராமன் வனம். 15, இராமன் வைகுந்த. 28) “ வருந்து நாயினது நாவினை வாட்டித், திருந்து வெண்மையெழில் சேர்ந்த மலர்த்தாள் ” இலிங்க. அம்பரீடனை. 37.

43. “ அரக்குவிரித் தன்ன செந்நிலம் ” (மலைபடு. 507); “ அரக்கத் தன்ன நுண்மணற் கோடுகொண்டி ” (பதிந். ௩௦ : 27); “ அரக்கத் தன்ன செந்நிலப் பெருவழி ” அகநா. ௧௪ : 1.

45. “ அடுமரன் மொக்குளில் ” (நற். ௨௫௮ : 2); “ மரற்பல் பழம்போன்று கொப்புள் ” சீவக. 2339.

44 - 5. இஃது இடத்திற்கு ஏற்ற உவமைக்கு மேற்கோள்; இ-வி. கு. 639, உரை.

47. முருகு. 205 - ஆம் அடி உரையின் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க. செய்யுட்கண் பல தொகையும் விராய்வந்து ஒரு சொல் நடைய வாதற்கு இது மேற்கோள்; தோல். எச்ச. கு. 24, ந.

50 - 51. “ கணையெரி நிகழ்ந்த யிலையி லங்காட், மெழப்புறத் தன்ன புள்ளி நீழல், அசைஇய பொழுதில் ” அகநா. ௩௭௧ : 19 - 21.

- முரசமுழங்கு தானே மூவருங் கூடி
 55 யரசவை யிருந்த தோற்றம் போலப்
 பாடல் பற்றிய பயனுடை யெழாஅற்
 கோடியர் தலைவ கொண்ட தறிந
 வறியா மையி னெறிதிரிந் தொராஅ
 தாற்றெதிர்ப் படுதலு நோற்றதன் பயனே
 60 போற்றிக் கேண்மதி புகழ்மேம் படுந
 வாடுபசி யுழந்தநின் னிரும்பே ரொக்கலொடு
 நீடுபசி யொராஅல் வேண்டி னீடின்
 றெழுமதி வாழி யேழின் கிழவ
 பழுமர முள்ளிய பறவையின் யானுமவ
 65 னிழுமென் சும்மை யிடனுடை வரைப்பி

54. “முரசமுழங்கு தானே மூவ ருள்ளும்” (பெரும்பாண். 33 ; புறநா. கூடு: 4); “முரசமுழங்கு தானே யரசொடு வேண்டினும்” பெருங். ச. 13: 227.

தோல். கிளவி. சூ. 33, சே. ந. உரை. மேற்.

54-5. முரசுடுத்தற்கு மேற்கோள் ; தோல். புறத். சூ. 31, ந.

54-7. இவை சிறப்புப்பற்றி வந்த உவமத்திற்கு மேற்கோள் ; தோல். உவம. சூ. 4, இளம். ந ; இ - வி. சூ. 639.

59. “பொழுதெதிர்த்த, புள்ளினிர் மன்ற வெற்றுக் குறுதலின்” மலைபடு. 65-6.

61. ஒருபொருட்பன்மொழிக்கு இவ்வடி மேற்கோள் ; நள். சூ. 397, மயிலை ; நள் - வி. சூ. 398.

64. “பழுமரத் தேரும் பறவை போல” (பெரும்பாண். 20); “பழந்தேர் வாழ்க்கைப் பறவை போல” (மதுரை. 576); “தாஅ வஞ்சுகிறை நொப்பறை வாவல், பழுமரம் படரும்” (குறுந். களஉ : 1 - 2); “யாணர்ப் பழுமரம் புள்ளியிழந் தன்ன” (புறநா. களக : 3); “மாக்களாற், புட்பயில் பழுமரப் பொலிவிற்து”, “பார் கெழு பழுமரப் பறவை” (கீவக. 93, 828); “மரஞ்சேர் பறவையுந், தொக்குட னீண்டிச் சூழ்த்தன விடாஅ, பழுமரத் தீண்டிய பறவையி னெழுஉம்” (மணி. 14: 24-6); “கனிவளங் கவர்ந்து பதிவயிற் பெயரும், பனியிறை வாவற் படர்ச்சி யேய்ப்ப” (பெருங். உ. 8: 119-20); “பாய தொன்மரப் பறவைபோல்” திருவிளை. திருநகரப். 67.

னசையுநர்த் தடையா நன்பெரு வாயி
 ஷிசையேன் புக்கென் னிடும்பை தீர
 வெய்த்த மெய்யே நெய்யே னாகிப்
 பைத்த பாம்பின் றுத்தி யேய்ப்பக்

- 70 கைக்கச டிருந்தவென் கண்ணகன் றடாரி
 யிருசீர்ப் பாணிக் கேற்ப விரிகதீர்
 வெள்ளி முளைத்த நள்ளிருள் விடிய
 லொன்றியான் பெட்டா வளவையி னென்றிய
 கேளிர் போலக் கேள்கொளல் வேண்டி
- 75 வேளாண் வாயில் வேட்பக் கூறிக்
 கண்ணிற் காண நண்ணுவழி யிரீஇப்
 பருகு வன்ன வருகா நோக்கமோ

66. “பொருநர்க் காயினும் புலவர்க் காயினு, மருமறை நாவி னந்த
 ணர்க்காயினும்.....அடையா வாயில்” (சீறுபாண். 203 - 6); “நசையு
 நர்க் கடையா நன்பெரு வாயில்” கூர்ம. சூரியன்மரபு. 13.

66-7. பி - டி. “நசையுநர்க் கடையா.....இசையெனப் புக்கு”
 நன். சூ. 457, மயிலை; நன். வி. சூ. 458, மேற்.

68. நன். சூ. 451, மயிலை. மேற்.

69. பைத்த - சோபித்த வென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள் ;
 தக்க. 466. உரை.

72. “விளக்குறு வெள்ளி முளைத்துமுன் றேன்ற” (பெருங். க.
 53 : 81); “வெள்ளி யெழுந்து வியாழ முறங்கிற்று” தீருப்பாவை, 13.

73. “ஒன்றியான் பெட்டா வளவை யன்றே” புறநா. ௩௬௬ : 29.

70-75. “வெள்ளி முளைத்த விடியல் வயல்யாமை, அள்ளகட்
 டன்ன வரிக்கிணை - வள்ளியோன், முன்கடை தட்டிப் பகடுவாழ்
 கென்னமுன், என்கடை நீங்கிற் றிடர்” பு. வெ. 206.

76. “கண்ணிற் காண நண்ணுவழி யிருந்து” துறுந். ௨௦௩ : 3.

77. “பருகு வன்ன காத லுள்ளமொடு” (அகநா. ௩௬௬ : 4);
 “பருகு காதலிற் பாடி யாடினார்” (சீவக. 1765); “பருகு வன்ன நோக்க
 மொடு” (பெருங். ௩. 7 : 80); “பருகுவான் போல நோக்கும்”,
 “பருகுவான் போலேக்கி” (பாகவதம், ௪: துருவன்பதம். 35; ௧0:
 சுகடமுதைத்த. 21); “மலர்த்தடங் கண்ணை வாயாப் பருகுவான்
 போல நோக்கி” (கூர்ம. திருக்கல்யாண. 61); “பருகுவ னன்ன வார்
 வத்த னாகி” நன். சூ. 40.

“பருகுவார் போலினும்” (குறள். 811) என்பதற்கு இவ்வடி மேற்
 கோள் ; பரிமேல்.

டுருகு பவைபோ லென்பு குளிர்கொளீது
யீரும் பேனு மிருந்திறை கூடி
80 வேரொடு நனைந்து வேற்றிழை துழைந்த
துன்னற் சிதாஅர் துவர நீக்கி
நோக்கு துழைகல்லா துண்மைய பூக்கனிந்
தரவுரி யன்ன வறுவை நல்கி
மழையென மருளு மகிழ்செய் மாடத்

79. பி-நி. 'இயிர்ந்திறை கூடி'

80. "தொன்றுபடு துனையொடு பருவிழை போகி" புறநா. ௩௭௬ : 10.

81. "துன்னற் சிதாஅர் நீக்கி" (பொருந. 154); "சிதாஅருடுக்கை முதாரிப் பாண", "தொன்றுபடு சிதாஅர் துவர நீக்கி" புறநா. ௧௩௮ : 5, ௩௯௩ : 16.

80-81. "அரையது, வேற்றிழை துழைந்த வேர்நனை சிதாஅ, ரோம்பி" புறநா. ௬௯ : 2-4.

79-81. "யாழ்ப்பத்தர்ப் புறங்கடுப்ப, இழைவலந்த பஃறுன்னத், திடையுரைபற்றிப் பிணிவிடா, ஈர்க்குழாத்தோ டிறைகூர்ந்த, பேஎற் பகையென வொன்றென்கோ" புறநா. ௧௩௬ : 1-5.

82. பி-ம். 'நோக்குதுழை வேலா'

83. ஆடைக்குப் பாம்புரி: "பாப்புரி யன்ன மீக்கொ டானை" (பெருங். க. 42: 244); "அரவுரி.....துகிற்கொடி சிகர்ப்பண" (கம்ப. சித்திர. 4); "அரிவை துகினெகி மூல்கு வரவி, னுரிவை விடு பட மொத்தாள்" (குலோத். உலா); "குரவ மெல்லரும் பன்னவெங்குரெயிற் றரவின், உரிவை யன்னவா னுண்டுகில்" (பாகவத. ௧0. கோவியர்துகில். 9); "பாழிவா யரவி னுரிசிக ராடை" (இலிங்க. அம்பரீடனை. 56); "பையர வுரியி னன்ன நடைப்படாம்" திருவிளை. திருமண. 147.

82-3. நோக்கு துழைகல்லா துண்மைய.....அறுவை: "கண்ணுழை கல்லா துண்ணூற் கைவினை, வண்ண வறுவையர்" (மணி. உஅ : 53-4); "அணங்கு துண்டுகில் - இழை தெரியாது வருந்தும் துண்ணிய துகில்" (சீவக. 344, ந.); "கண்கொளாப் பட்டுடுத்தாள்" (சீவக. 2444); "நோக்குதுழை கல்லாச் செய்ய, அணங்கரவி னுரி யன்ன பட்டாடை யொடு" வாயுசங்கீதை, கிரியா. 13.

84. "மலையென மழையென மாடமோங்கி" (மலைபடு. 484); ந: "சேறுசெய் மாரியி னளிக்குகின், சாறுபடு திருவி னனைமகி ழானே" பதிந். ௬0 : 16-7.

- 85 திழையணி வனப்பி னின்னகை மகளிர்
 போக்கில் பொலங்கல நிறையப் பல்கால்
 வாக்குபு தரத்தர வருத்தம் வீட
 வார வுண்டு பேரஞர் போக்கிச்
 செருக்கொடு நின்ற காலை மற்றவன்
- 90 திருக்கிளர் கோயி லொருசிறைத் தங்கித்
 தவஞ்செய் மாக்க டம்முடம் பிடாஅ
 ததன்பய மெய்திய வளவை மான
 வாறுசெல் வருத்த மகல நீக்கி
 யனந்தர் நடுக்க மல்ல தியாவது
- 95 மணங்கவல் பின்றி மாழாந் தெழுந்து
 மாலை யன்னதோர் புன்மையுங் காலைக்
 கண்டோர் மருளும் வண்டுசூழ் நிலையுங்

85. “ இழையணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி ” முருகு. 259.

இன்னகை மகளிர் : “ இன்னகை யாயமோ டிருந்தோற் குறுகி ”
 (சீறுபாண். 220); “ நகைத்துணை யாய மெதிர் கொள ” பெருங். க.
 48 : 70.

86 - 8. பகரவுகரம் இறந்தகால வினையெச்சமாக வருமென்
 பதற்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள்; தோல். வினை. சூ. 31, ந; இ - வி.
 சூ. 246.

85 - 8. “ இலங்கிழை மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய, மணங்கமழ்
 தேறன் மடுப்ப நாளு, மகிழ்ந்தினி துறைமதி பெரும ” (மதுரை.
 779 - 81); “ தண்கமழ் தேறல், பொன்செய் புனைகலத் தேந்தி நாளு,
 மொண்டொடி மகளிர் மடுப்ப மகிழ்சிறந்து ” புறநா. 61௬ : 18 - 20.

91 - 2. “ இடம்படு புகழ்ச்சனகர் கோனினிது பேண.....,
 உடம்பொடு தறக்கநக ருற்றவரை யொத்தார் ”, “ இறைவன் சொல்
 லெனு யின்றை வருத்தினர் யாரும்....., உறையும் விண்ணக ருட
 லொடு மெய்தின ரொத்தார் ”, “ இம்மையே மறுமை தானு நல்கினை
 யிசையோ டென்றான் ” கம்ப. கடிமணப். 1, மந்திர. 75, உருக்
 காட்டு. 71.

94. “ துழந்தடு கள்ளின் ரூப்பியுண் டயர்ந்து, பழஞ்செருங்
 குற்ற வனந்தர்ப் பாணியும் ” (மணி. எ : 71 - 2); “ அரிய லார்ந்த்
 வனந்தர் ” தணிகைப். நாடு. 100.

96 - 7. காலைக்கண்டோர் மருளும்.....நிலை : “ பண்டறி வாரா
 வுருவோடு ” (புறநா. ௩௭௬ : 9); “ நின்னை வருத லறிந்தனர் யாரே ”

- கனவென மருண்டவென் னெஞ்சே மாப்பட
வல்லஞர் பொத்திய மனமகிழ் சிறப்பக்
100 கல்லா விளைஞர் சொல்லிக் காட்டக்
கதுமெனக் கரைந்து வம்மெனக் கூஉ
யதன்முறை சழிப்பிய பின்றைப் பதனறிந்து
தூராஅய் துற்றிய துருவையம் புழுக்கின்
பராஅரை வேவை பருகெனத் தண்டிக்
105 காழிற் சுட்ட கோழன் கொழுங்குறை
யூழி னூழின் வாய்வெய் தொற்றி
யவையவை முனிகுவ மெனினே சுவைய
வேறுபல் லுருவின் விரகுதந் திரீஇ
மண்ணமை முழுவின் பண்ணமை சிறியா
110 தொண்ணுதல் விறலியர் பாணி தூங்க
மகிழ்ப்பதம் பன்டைக் கழிப்பி யொருநா
ளவிழ்ப்பதந் கொள்கென் றிரப்ப முகிழ்த்தகை
முரவை போகிய முரியா வரிசி
விரலென நிமிர்ந்த நிரலமை புழுக்கல்
115 பரல்வறைக் கருனை காடியின் மிதப்ப
வயின்ற காலைப் பயின்றினி திருந்து

(ஊ. க.உஅ: 11) என்பதற்கு, 'நின்னை அறிவாரும் அறியாத தன்மையை யாவை' என்றழைக்கிய விசேடவுரை இட்கே அறிதற்பாலது.

98. "கனவிற் கண்டாங்கு வருந்தாது நிற்ப, நனவி னல்கியோ னசைசா ரேன்றல்", "கனவென மருள வல்லே நனவி, னல்கி யோனே னசைசா ரேன்றல்" புறநா. ௩௭௭: 19 - 20, ௩௮௭: 26 - 7.

101. "வம்மெனக் கூஉய்" மணி. கூக: 98.

105. காழிற் சுட்ட கோழன்: "காழ்க்கோத்த சூட்டென்கோ" யா. வி. மேற்.

107 - 8. "ஊனு மூனு முனையி னினிதெனப், பாலிற் பெய்த வும் பாகிற் கொண்டவு, மளவுபு கலந்து மெல்லிது பருகி" புறநா. ௩௮௧: 1 - 3.

115. 'பரல்வறைக்கருனை' எனவும் படிப்பதுண்டு.

118 - 5. "முரவை போகிய முரிவில்வான் மூரல்பால் வறையல், கருனை" திருவிளா. குண்டோதரனுக்கு. 14.

- கொல்லை யுழுகொழு வேய்ப்பப் பல்லே
 யெல்லையு மிரவு மூன்றின்று மழுங்கி
 யுயிர்ப்பிடம் பெறாஅ தூண்முனிர் தொருநாட்
 120 செயிர்த்தெழு தெவ்வர் திறைதறை போகிய
 செல்வ சேறுமெந் தொல்பதிப் பெயர்ந்தென
 மெல்லெனக் கிளந்தன மாக வல்லே
 யகறி ரோவெம் மாயம் விட்டெனச்
 கிரறிய வன்போற் செயிர்த்த நோக்கமொடு
 125 துடியடி யன்ன தூங்குருடைக் குழவியொடு
 பிடிபுணர் வேழம் பெட்டவை கொள்கெனத்
 தன்னறி யளவையிற் றரத்தர யானு
 மென்னறி யளவையின் வேண்டுவ முகந்துகொண்
 டின்மை தீர வந்தனென் வென்வே
 130 லுருவப் பஃறே ரிளையோன் னுயுவன்

117 - 8. கொல்லை யுழுகொழு வேய்ப்ப.....மழுங்கி: “தேமுரம்
 புழுவார் காஞ்சிற் கொழுமெனத்தேய்த்து” தி.பு.ந.பி. கவுற்சனச். 28.

121 - 2. “செல்வேல் தில்லவேல் தொல்பதிப் பெயர்ந்தென,
 மெல்லெனக் கூறி விடுப்பின்” மலையு. 567 - 8.

125. பி - ற். ‘துடிபுரை யடிய.’

“துடியடிக்கயர்தலை” (க.சி. கக: 8); “துடியடிக் குழவிய”
 புறநா. சுக: 26.

125 - 6. “இருபெயர்ப் பேராயமொ, டிலங்குமருப்பிற் களிந்து
 கொடுத்தும்” மதுரை. 101 - 2.

126 - 7. யானை கொடுக்கப்படுதலைப் புறநானூறு, 129, 130,
 131, 135, 151, - ஆம் பாட்டுக்கள் முதலியவற்றுலுணர்க; “குன்ற
 கியபொன்னும் வேழக் குழாமுங் கொடைபுகழ்த்து, சென்றார் முகக்
 கும்” தந்தை. 149.

128. “என்னறி யளவையி ளெண்ணுதல் கொண்ட” பெருங்.
 ி: 364.

129. பி - ற். ‘வெல்வேல்’

119 - 29. பரிசிலன் யான் போகல் வேண்டுமெனக்கூறி, விடுத்த
 பின் தலைவன் தந்த வளனை உயர்த்துக் கூறியதற்கு இது மேற்கோள்;
 தோல். புறத். கு. 36, ந.

130. ‘உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட்சேர்ளி அழந்தார் வேளிடை
 மகட்கோடலும், அவன் மகனாகிய கரிகாற்பெருவளத்தான் நாய்கூர்
 வேளிடை மகட்கோடலும்’ தோல். அகத். கு. 30, ந.

முருகற் சீற்றத் துருகெழு குருசி
 றுய்வயிற் றிருந்து தாய மெய்தி
 யெய்யாத் தெவ்வ ரேவல் கேட்பச்
 செய்யார் தேஎந் தெருமரல் கலிப்பப்

- 135 பவ்வ மீமிசைப் பகற்கதிர் பரப்பி
 வெவ்வெஞ் செல்வன் விசம்புபடர் தாங்குப்
 பிறந்துதவழ் கற்றதற் றெட்டுச் சிறந்தநன்
 னுடுசெகிற் கொண்டு நாடொறும் வளர்ப்ப
 வாளி நன்மா னணங்குடைக் குருளை
 140 மீளி மொய்ம்பின் மிகுவலி செருக்கி
 முலைக்கோள் விடாஅ மாத்திரை ஞரேரெனத்
 தலைக்கோள் வேட்டங் களிறட் டாஅந்
 கிரும்பனம் போந்தைத் தோடுங் கருஞ்சுனை
 யரவாய் வேம்பி னங்குழைத் தெரியலு

131. மு : “முருகற் சீற்றத் துருகெழு குருசி” (புறநா. கக: 12):
 “முருகி னன்ன சீற்றத்து ” அகநா. கதிஅ : 16.

132. “ உருகெழு தாய மூழி னெய்தி ” பட்டினப். 227.

134. உரிச்சொல் வகைக்கு மேற்கோள் ; நொல். கிளவி. கு. 1,
 கல்.

137. தவழ் கற்றல் : “ கரியவன் தவழ்கற்றனை ” பாசுவந.
 க0. சகடமுதைத்த. 11.

பி - டி. ‘கற்றது தொட்டுஞ் செந்த’

140. “ மீளி மொய்ம்பின் ” பெருங். டி : 8 : 44.

139 - 42. “ ஆளி நன்மா னணங்குடை யொருத்தல், மீளி
 வேழத்து செடுத்தகை புலம்ப, வேந்தல் வெண்கோடு வாடிக் குருகருந்
 தும் ” (அகநா. கஅக : 1 - 3. “ வேண்டார் பெரியர் விறல்வேலோன்
 றுனினாயன், பூண்டான் பொழில்காவ லென்றுரையா - மீண்டு, மருளன்
 மின் கோக்கருது மால்வரை யாளிக், குருளையுங் கொல்களிற்றின்
 கோடு ” (பு. வே. 245) என்பது இவ்வடிகளின் கருத்தோடு ஒப்பு ரோக்
 கத்தக்கது.

சிங்கக்குருளை களிற்றையடல் : “ சிங்கமொரு கன்றீனும், பாவனை
 டபா லெயெழுதிப் பக்கத்தில் - ஓவியமாக், காரானை யொன்றெழுதிக்க
 காட்டவறிக் கன்றுதுள்ளிப், போராடிப் பாய்த்தகதை பொய்யலவே ”
 விறலிவிடு. 203 - 4.

144. “ அரவாய்க் கடிப்பகை ” (மணி. எ : 73) ; “ அரநிக ரிலை
 நிம்பத்தார் ” திருவிடை. அன்னக்குழியும். 21.

- 145 மோங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைந்த
 விருபெரு வேந்தரு மொருகளத் தவிய
 வெண்ணித் தாக்கிய வெருவரு நோன்றூட்
 கண்ணூர் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்
 ருணிமுன் மருங்கி லணுகுபு குறுகித்
 150 தொழுதுமுன் னிற்குவி ராயிற் பழுதின்
 ஹீற்றா விருப்பிற் போற்றுபு நோக்கிநுங்
 கையது கேளா வளவை யொய்யெனப்

145. “ஓங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மலைய” சீலப். ௨௬ : 220.

147. பி - ம். ‘வெண்ணிற் ருக்கிய’

148. “கண்ணூர் கண்ணிக் கடுந்தேர்ச் செழியன்” சீறு
 பாண். 65.

137 - 48. “முலைமுத றறந்த வன்றே மூரித்தா ளாளி யானைத்,
 தலைநிலம் புரள வெண்கோ டுண்டதே போன்று தன்கைச், சிலையிடம்
 பிடித்த ஞான்றே தெவ்வரைச் செகுத்த நம்பி, நிலவுயிழ் குடையி
 னீழ்ந் துஞ்சுக வைய மென்பார்” சீவக. 2554.

149. பி - ம். ‘மருங்கி னணுகுபு’

151. “ஆன்கணம், கன்றுபயிர் குரல மன்றுநிறை புகுதர”
 (குறிஞ்சி. 217 - 8); “கறவை கன்றுவயிற் படர” (குறுந். ௧0௮ : 2);
 “தாவா விருப்பொடு கன்றியாத் துழிச்செல்லு, மாபோற் படர்தக
 நாம்”, “கறவைதம் பதிவயிற், கன்றமர் விருப்பொடு மன்றுநிறை
 புகுதர” (கலி. ௮௧ : 36 - 7, ௧௧௧ : 9 - 10); “பதவுமேய லருந்து
 மதவுநடை நல்லான், வீங்குமாண் செருத்த நீம்பால் பிலிற்றக், கன்று
 பயிர் குரல மன்றுநிறை புகுதரும்”, “மதவுநடைத், தாம்பசை குழவி
 வீங்குகரை மடியக், கணையலங் குரல காற்பரி பயிற்றிப், படுமணி மீடற்ற
 பயநிறை யாயம்..... தூங்க” (அகநா. ௧௪ : 9 - 11, ௫௪ : 6 - 11);
 “குவளை மேய்ந்த குடக்கட் சேதா, முலைபொழி தீம்பா லெழுதுக
 ளவிப்ப, கன்றுநினை குரல மன்றுவழிப் படர” (மணி. ௫ : 130 -
 32); “கற்றுவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே” (தீருவா.);
 “கன்றுகாண் கறவையிற் சென்றவட் பொருந்தி”, “தனிக்கண்
 றுள்ளிய புனிற்றூப் போல, விரைவிற் செல்லும் விருப்பின னாகி”
 (பெருங். ௨. 10 : 41, 18 : 10 - 11); “கன்றுகாண் கறவையிற்
 கசிந்து போற்றினுள்” பாகவதம், ௧0. திருவவதார. 58.

பி - ம். “போற்றுவனனேக்கி”

152. ஒய்யென : முல்லை. 83.

பி - ம். ‘கையது கொள்ளா’

- பாசி வேரின் மாசொடு குறைந்த
 துன்னற் சிதாஅர் நீக்கித் தூய
 155 கொட்டைக் கரைய பட்டுடை நல்கிப்
 பெறலருங் கலத்திற் பெட்டாங் குண்கெனப்
 பூக்கமழ் தேறல் வாக்குபு தரத்தர
 வைகல் வைகல் கைகவி பருகி
 பெரியகைத் தன்ன வேடி மூமரை
 160 சுரியிரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி
 நூலின் வலவா துணங்கரின் மாலை

153. பி - டி. 'மாசொடு மிடைந்த'

154. பொருந. 81-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

153-4. "பாசி யன்ன சிதர்வை" பேரூப்பாண். 468.

153-7. "என்னரை, முதுநீர்ப் பாசி யன்ன டுடைகளைந்து, திருமல ரன்ன புதுமடிக் கொளீஇ, மகிழ்தரன் மரபின் மட்டே யன்றியும், அமிழ்தென மரபி னூன்றுவை யடிசில், வெள்ளி வெண்கலத் தூட்டல்", "ஊரூண் கேணிப் பகட்டிலைப் பாசி, வேர்புரை சிதாஅர் நீக்கி நேர்கரை, துண்ணூற் கலிங்க முடிஇ யுண்மெனத், தேட்கடுப் பன்ன நாட்படு தேறல், கோண்மீ னன்ன பொலங்கலத் தளைஇ, ஊண்முறை யீத்த வன்றியுங் கோண்முறை, விருத்திறை நல்கி யோனே" புறநா. ௩௧0 : 13-8, ௩௧௨ : 13-9.

159. "எரியகைத் தன்ன தாமரை" அகநா. ௧0௬ : 1, ௧௧௬ : 1.

160. சுரியிரும்பித்தை : "சுரியிரும் பித்தை சூழ்த்துபுறத் தாழ்ந்த, விரிபூ மாலை" மணி. ௨௨ : 149-50.

159-60. பாணன் பொற்பூச் சூடல் : "பாணர் தாமரை மலையவும்", "அழல்புரிந்த வடர்தாமரை, யைதடர்ந்த தூற்பெய்து, புனைவினைப் பொலிந்த பொலனறுந் தெரியல், பாறுமயி ரிருந்தலை பொரியச் சூடிப், பாண்முற் றுகரின் ஞண்மகி ழிருக்கை", "ஆடும் வண் டிமிராத் தாமரை, சூடா யாத் தனினு மிலையே", "ஒன்றார் யானே யோடை : பொன்கொண்டு, பாணர் சென்னி பொலியத் தைஇ, வாடாத் தாமரை சூட்டிய விழுச்சீர்" (புறநா. ௧௨ : 1, ௨௧ : 1-5, ௬௬ : 20-21, ௧௨௬ : 1-3); "பூப்புணையு, நற்குலத்துட் டோன்றிய நல்லிசையாழ்த் தொல்புலவீர்", "இன்றொடை நல்லிசை யாழ்ப்பாண வெம்மைப்போற், கன்றுடை வேழத்த காண்கடந்து - சென்றடையிற், காமரு சாயலாள் கேள்வன் கயமலராத், தாமரை சென்னி தரும்" (பு. வே. 81, 216); "பாடினர்க்கு, வற்றாத மானத வாவியில் வாடாத, பொற்றூ மரையே புனைகென்றான்" இராச. உலா.

வாலொளி முத்தமொடு பாடினி யணியக்
கோட்டிற் செய்த கொடுஞ்சி நெடுந்தே
ரூட்டுளை துயல்வர வோரி துடங்கப்
165 பால்புரை புரவி நால்குடன் பூட்டிக்
காலி னேழடிப் பின்சென்று கோலின்
ரூறுகளைந் தேறென் றேற்றி வீறுபெறு
பேர்யாழ் முறையுளிக் கழிப்பி நீர்வாய்த்

159-62. பாணன் பொற்றாமரை பெறுதலும் பாடினி மாலை முதலி
யன பெறுதலும் : “ஆடுவன் டிடிரா வழலவர் தாமரை, நீடரும் பித்தை
பொலியச் சூட்டி,.....புணையிருங் கதுப்பகம் பொலியப் பொன்
னின், தொடையமை மாலை விறலியர் மலைய” (பெரும்பாண். 481 - 6) ;
“தலைவன் ருமரை மலைய விறலியர், சீர்கெழு சிறப்பின் விளங்கிழை
யணிய” (மலைபடு. 569 - 70) ; “பைம்பொற் ருமரை பாணர்ச் சூட்டி,
யொண்ணுதல் விறலியர்க் காரம் பூட்டி” (பதிற். சஅ : 1 - 2) ; “மறம்
பாடிய பாடினியும்மே, யேருடைய விழுக்கழஞ்சிற, சீருடைய விழை
பெற்றிசினே, யிழைபெற்ற பாடினிக்குக், குரல்புணர்சீர்க் கொளைவல்
பாண்மகனும்மே, எனவாக், கொள்ளழல் புரிந்த தாமரை, வெள்ளி
நாராற் பூப்பெற் றிசினே” ; “பாடினி மாலை யணிய, வாடாத் தாமரை
சூட்டுவ னினக்கே” , “வாடா மாலை பாடினி யணியப், பாணன் சென்
னிக் கேணி பூவா, வெரிமரு டாமரைப் பெருமலர் தயங்க” புறநா. கக :
11 - 7, ஈகக : 14 - 5, ஈசச : 1 - 3.

163. “மருப்பிய லார்தி” (பெருங். க. 38 : 11) ; “கோட்டி
னிற் புரி கொடுஞ்சியந்தேர்” , “யானைக் கோட்டினி வியற்று திண்
டேர்” பாகவத. க. தன்மபுத்திரனரசு. 18 ; ஷே. க0. திருவ
வதார. 18.

ஐந்தாம் வேற்றுமை ஆக்கப்பொருளில் வந்ததற்கு இவ்வடி மேற்
கோள் (தொல். வேற்றுமையியல், சூ. 17, ந.; இ. வி. சூ. 202, உரை) ;
கருவிப் பொருளில் வந்ததற்கு மேற்கோள் ; நன். 298, மயிலை.

165. “வளைகண் டன்ன வாலுளைப் புரவி, துணையுணர் தொழில
நால்குடன் பூட்டி” பெரும்பாண். 488 - 9.

“நால்குப் பண்ணினர் நால்வரு மேறினார்” என்ற அடியுரையில்
நால்கென்பதற்கு மேற்கோள் ; சீவக. 1774, ந.

167. டி - ம். ‘களைதந் தேறென் றேற்றி’

168. டி - ம். ‘முறையுளி கழிப்பி’

- தண்பணை தழீஇய தளரா விருக்கை
- 170 நன்பல் லூர நாட்டொடு நன்பல்
வெருஉப்பறை துவலும் பருஉப்பெருந் தடக்கை
வெருவரு செலவின் வெகுளி வேழர்
தரவிடைத் தங்கலோ விலனே வரவிடைப்
பெற்றவை பிற்பிறர்க் கார்த்தித் தெற்றெனச்
- 175 செலவுகடைக் கூட்டுதி ராயிற் பலபுலந்து
நில்லா வுலகத்து நிலைமை தூக்கிச்
செல்கென விடுக்குவ னல்ல னெல்லெனத்
திரைபிறழிய விரும்பொளவத்துக்
கரைசூழ்ந்த வகன்கிடக்கை
- 180 மாமாவின் வயின்வயினெற்
ரூழ்தாமைத் தண்டண்டலைக்
கூடுகெழீஇய குடிவயினற்

169. மு. “தண்பணை தழீஇய தளரா விருக்கை” சிறுபாண். 78 ;
பெரும்பாண். 242.

“தண்பணை தழீஇய, சயந்தியம் பெரும்பதி” பெருங். உ. 10: 3-4.

172. பி - டி. ‘வெருவருஞ் செலவின்’

171 - 2. “நிறையழி கொல்யானை கீர்க்குவிட் டாங்குப், பறை
யறைத் தல்லது செல்லந்” (கலி. குக : 32-3); “தெண்ணை முன்
னர்க் களிற்றி னரியலி” (புறநா. எக : 3); “பாகும் பறையும்.....
அலவுற்று விளிப்ப”, “பணையெழுத் தார்ப்ப, மாலை செற்றி வான்
பிறைக் கோட்டு, நில யானை மேலோ ரின்றிக், காமர் செங்கை நீட்டி”
(மணி. ச : 41 - 2, கக : 18 - 21); “பறைநிறை கொல்யானை”, “அறை
பறை யானை” (முத்.); “முரசதிர்ந் தானைமுன் னோட முன்பணிந் தன்
பர்க் ளேத்த” (தே. ஆரூர்.); “பறைவன் களிற்று” வி. பா. சூது
போர். 225.

176. பி - டி. ‘நிலைமை தூக்கி’

மு. “நில்லா வுலகத்து நிலைமை தூக்கி” பெரும்பாண். 466.

180. பி - டி. ‘வயின் வயினின்’

181. வெண்பாவுரிச்சீரால் தூங்கலோசை பிறந்ததற்கு இவ்வடி
மேற்கோள் ; தொல். செய். கு. 22, பேர்.

182. பி - டி. ‘கூடு குழீஇய’

- செஞ்சோற்ற பலிமாந்திய
 கருங்காக்கை கவவுமுனையின்
- 185 மனைநொச்சி நிழலாங்க
 ணீற்றியாமைதன் பார்ப்போம்பவு
 மினையோர் வண்ட லயரவு முதியோ
 ரவைபுகு பொழுதிற்றம் பகைமுரண் செலவு
 முடக்காஞ்சிச் செம்மருதின்
- 190 மடக்கண்ண மயிலாலப்
 பைம்பாகற் பழந்துணரிய
 செஞ்சுனைய கனிமாந்தி
 யறைக்கரும்பி னாரினெல்லி
 னினக்களம ரிசைபெருசு
- 195 வறளும்பி னிவர்பகன்றைத்
 தளிர்ப்புன்கின் றுழ்காவி
 னனைஞாழலொடு மரங்குழீஇய
 வவண்முனையி னகன்றுமாறி
 யவிழ்தளவி னகன்றேன்றி
- 200 நகுமுல்லை யுகுதேறுவீப்
 பொற்கொன்றை மணிக்காயா
 நற்புறவி னடைமுனையிற்

183 - 4. காக்கை பலியை உண்ணல்: “ வெண்ணெல் வெஞ்சோ, ரெருகலத் தேந்தினுஞ் சிறிதென் றேழி,..விருந்துவரக் கரைந்த காக்கையது பலியே” (குறுந். உக0: 3-6); “ வரக்கரைந்தா, லுணங்கலஞ் சாதுண்ண லாமொண் ணிணப்பலி யோக்குவன்மாக், குணங்களஞ் சாற்பொலி யுந்நல சேட்டைக் குலக்கொடியே ” திருச்சீர். 235.

188. பி - ம். ‘பகைமுரண் சொலவும்’

190 - 92. மயில் பாகற்பழத்தை யுண்ணல்: “ பாக லார்கைப் பறைக்கட் பீலித், தோகை”, “ பைங்கொடிப் பாகற் செங்கனி நசைஇ க், காண மஞ்சைக் கமஞ்சுன் மாப்பெடை, யயிரியாற் றடைகரை வயிரி னரலும் ” அகநா. கடு: 4 - 5, கள: 9 - 11.

“ பாகல் - பலா ; ‘பைம்பாகற்.....மாந்தி’ எனவுஞ் சொன்றர் பாட்டிலும்” சிலப். கசு: 22- 8, அடியார்.

201. மணிக்காயா: “மணியெனத் தேம்படு காயா” (ஐங். 420); “மணிபுரை யுருவின காயாவும்” கலி. க0க: 5.

202. பி - ம். ‘முனையின்’

- சுறவழங்கு மிரும்பெளவத்
 திறவருந்திய வினநாரை
- 205 பூம்புன்னைச் சினைச்சேப்பி
 னேங்குதிரை யொலிவெரீஇத்
 தீம்பெண்ணை மடற்சேப்பவுங்
 கோட்டெங்கின் குலைவாழைக்
 கொழுங்காந்தண் மலர்நாகத்துத்
- 210 துடிக்குடிளைக் குடிப்பாக்கத்
 தியாழ்வண்டின் கொளைக்கேற்பக்
 கலவம்வீரித்த மடமஞ்ஞை
 நிலவெக்கர்ப் பலபெயரத்
 தேனெய்யொடு கிழங்குமாரியோர்
- 215 மீனெய்யொடு நறவுமறுகவுந்
 தீங்கரும்போ டவல்வகுத்தோர்
 மான்குறையொடு மதுமறுகவுந்
 குறிஞ்சி பாதவர் பாட ரெய்த்
 னறும்பூங் கண்ணி குறவர் சூடக்
- 220 கானவர் மருதம் பாட வகவர்
 நீநிற முல்லைப் பஃறிணை நுவலக்
 கானக்கோழி கதிர்குத்த
 மனைக்கோழி தினைக்கவர

210. “விரலூன்று படுக ணுகுளி கடுப்பக், குடிளை யிரட்டு
 நெடுமலை” (மலைபடு. 140-41); “உருபிடி மகுளியிற் பொருடெரிந்
 திசைக்கும், கடுங்குரற் குடிளைய நெடும்பெருங் குன்றம்” (அகநா. கக:
 4-5); “கடுந்துடி, புலிதுஞ்ச நெடுவரைக் குடிளையோ டிரட்டு
 மலை”; “அத்தக் குடிளைத் துடிமரு டங்குரல்” புறநா. கஎ0 : 6-8,
 ஊஎ0 : 6.

213. மணலுக்கு நிலவு: “நிலவுக் கானல்” (மதுரை. 114);
 “நிலவடைந்த விருள்போல, வலையுணங்கு மணன்முன்றில்” (பட்.
 32-3); “நிலவுக் குவித்தன்ன மோட்டுமண லடைகரை”, “நிலவுத்
 தவழ் டுணற்கோடு” (நற். கடுக : 4, ககந : 5); “நிலவுக் குவித்தன்ன
 வெண்மண லொருசிறை”, “நிலவுநிற வெண்மணல்” (குறுந். கஉந :
 2, ஊஉ0 : 3); “நிலாவி னிலங்கு மணன்மலி மறுகில்” (அகநா.
 உ00 : 1); “நிலவுமணல்வியன்கானல்” (புறநா. கஎ : 11); “நிலா
 வெழுந்த வார்மண னீடி” திணைமலை. 29.

வரைமந்தி கழிமூழ்கக்

- 225 கழிநாரை வரையிறுப்பத்
தண்வைப்பினு னுகுழீஇ
மண்மருங்கினுன் மறுவின்றி
யொருகுடையா னென்றுகூறப்
பெரிதாண்ட பெருங்கேண்மை
- 230 யறனொடு புணர்ந்த திறனறி செங்கோ
லன்னேன் வாழி வென்வேற் குருசில்
மன்னர் நடுங்கத் தோன்றிப் பன்மா
ணைல்லை தருநன் பல்கதிர் பரப்பிக்
குல்லை கரியவுங் கோடெரி ரைப்பவு
- 235 மருவி மாமலை நிழத்தவு மற்றக்
கருவி வானங் கடற்கோண் மறப்பவும்
பெருவற னாகிய பண்பில் காலையு
நறையு நரந்தமு மகிலு மாரமுந்
துறைதுறை தோறும் பொறையுயிர்த் தொழுகி
- 240 நுரைத்தலைக் குரைப்புனல் வரைப்பகம் புகுதொறும்
புனலாடு மகளிர் கதுமெனக் குடையக்
கூனிக் குயத்தின் வாய்நெல் லரிந்து
குடுகோ டாகப் பிறக்கி நாடொறுங்
குன்றெனக் குவைஇய குன்றாக் குப்பை

226. டி - ம். 'நாடு கெழீஇ'

231. டி - ம். 'வெல்வேற் குரிசில்'

234. "பரந்துபடு கூரெரி கான ரைப்ப, மரந்தீ புற்ற" நற்-
களன : 1 - 2.

236. கருவி வானம் : "கருவி வானங் கான்ற" சீவம. 725.

238 - 41. "நறுவி நாகமு மகிலு மாரமுந், துறையாடு மகளிர்க்
குத் தோட்புணை யாகிய, பொருபுன றநூஉம் போக்கரு மரபின்"
சீறுபாண். 116 - 8.

"கொடுவாய்க்குயம் - கோடின வாயையுடைய அரிவாள் ; 'கூனிர்
.....அரிந்து' என்றார் பொருநராற்றுப்படையியல்" சீலப் கசு :
30, அடியார்.

243. "வயங்கொள்வார் சாலிச் சூடும் வளர்ந்துபோய் வாணைச்
சூடும்" திருவால. திருநகர. 9.

244. "குடகாற் றெறிந்த குப்பை வடபாற், செம்பொன் மலை
யிற் சிறப்பத் தோன்றும்" பெரும்பாண். 240 - 41.

245 கடுந்தெற்று மூடையி னிடங்கெடக் கிடக்குஞ்
சாலி நெல்லின் சிறைகொள் வேலி
யாயிரம் விளையுட் டாகக்
காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோனே.

246-7. “வேலி யாயிரம் விளைகநின் வயலே” (புறநா. ந.கூக: 21);
“வாவி தாமுளை யொருபுறம் வளர்செறுவொருசார், பாலி னெல்லொரு
சாரொரு சாரரிப் பறம்பு, சாலி வேலையோர் சாரிவை தலைமயக் குறலால்,
வேலி யாயிரம் விளையுளென் பதுமிதன் மேற்றே” சீகாழித். திருநகரப். 9.

தெரிநிலையுடன் கூடிய டகரவுகரம் தொழிலடியாக வந்ததற்கு
மேற்கோள் (தொல். வினை. சூ. 24, ந.); “தாங்காவிளையுள் - நிலம்
பொருத விளைத்தல்; ‘வேலி.....ஆக’ என்றராகவின். விளைத்த
லென்பது விளையுளென மருவிற்து; புலிப்பாய்த்துள், தேரைப் பாய்த்து
ளென்பன போல” சீலப். சு: 30, அடியார்.

248. “காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோற்கென்று” (சீலப். உள: 171);
“கங்கை புரக்கு நாடுகிழவோன்” பாகவதம், க௦. 20: 7.

248. நள். சூ. 182, மயிலை. மேற்; நள் - வி. சூ. 183, மேற்.

246-8. இ-வி. சூ. 102, மேற்.

இதன்பொருள்.

1. அருஅ யாணர் அகல் தலை பேர் ஊர் - இடையறாத செல்வ
வருவாயினையுடைய அகன்ற இடத்தையுடைய பெரிய ஊர்களிடத்து,
2. சாறு கழி வழி நாள் சோறு நசை உருது - விழாக்கழிந்த பின்
னளில் ஆண்டுப் பெறுகின்ற சோற்றை விரும்புதல் செய்யாது,
3. வேறு புலம் முன்னிய விரகு அறி பொருந - விழாக்கொண்
டாடும் வேற்றுப்புலத்தைக் கருதிய 1 விரகையறிந்த பொருந,
இஃது அண்மைவிளி.
4. குளப்பு வழி அன்ன கவடு படு பத்தல்-மான் குளம்பு அழுத்திய
இடத்தையொத்த இரண்டருகும் தாழ்ந்து நடுவயர்ந்த பத்தலினையும்,
5. விளக்கு அழல் உருவின் விசி உறு பச்சை - விளக்கினது எரி
கின்ற நிறத்தையுடைய விசித்துப் போர்த்தலுற்ற தோல்,
6. எய்யா இள சூல் செய்யோள் அ வயிறு - பிக அறியப்படாத
இளைய சூலையுடைய சிவந்த நிறத்தையுடையோளது அழகினையுடைய
வயிற்றின்,

1 விரகு - உபாயம்; ‘உபாயங்களாற் பண்ணுதலின் விரகென்றார்’
பொருந. 107-8, ந.

செய்யொன்றென்றார், மயிரொழுங்கு விளங்கித் தோற்றுதற்கு.

7. 1 ஐது மயிர் ஒழுகிய தோற்றம்போல - ஐதாகிய மயிர் ஒழுங்கு படக் கிடந்த 2 தோற்றரவுபோல,

8. பொல்லம் பொத்திய பொதி உறு போர்வை - இரண்டு தலையும் கூட்டித்தைத்த மரத்தைப் பொதிதலுறும் போர்வையினையும்,

9-10. அனை வாழ் அலவன் கண் கண்டன்ன துனை வாய் தூர்ந்த தூர்ப்பு அமை ஆணி - 3 முழையிலே வாழ்கின்ற நெண்டின்கண்ணைக் கண்டாலொத்த பத்தலிரண்டுஞ் சேர்த்தற்குத் திறந்த துனைகளின் வாய் மறைதற்குக் காரணமாகிய முடுக்குதலமைந்த ஆணியினையும்,

தோல் நெகிழாமல் முடுக்கின ஆணியென்று முரைப்பர்.
அன்ன ஆணி யென்க.

11-2. எண்ணுள் திங்கள் வடிவிற்கு ஆகி அண்ணு இல்லா அமை வரு வறு வாய் - உவாவிற்கு எட்டாநாளில் திங்களின் வடிவை உடைத்தாய் உண்ணுக்கில்லாத பொருந்துதல் வந்த வறிய வாயினையும்,

13. பாம்பு அணந்தன்ன ஓங்கு இரு மருப்பின் - பாம்பு தலையெடுத்தாலொத்த ஓங்கின கரிய தண்டினையும்,

14. 4 மாயோள் முன்கை ஆய் தொடி கடுக்கும் திவவின் (15) - கரிய நிறத்தையுடையோளுடைய முன்கையில் அழகினையுடைய நேர்ந்த தொடியை யொக்கும் வார்க்கட்டினையும்,

15. கண்கூடு இருக்கை திண் பிணி திவவு - ஒன்றோடொன்று நெருங்கின இருப்பையுடைத்தாகிய திண்பிணிப்பினையுடைய திவவு.

இது நரம்பு துவக்கப்படுவது.

16-8. ஆய் தினை அரிசி அவையல் அன்ன வேய்வை போகிய விரல் உளர் நரம்பின் கேள்வி போகிய நீர் விசி தொடையல் - அழகினை யுடைய தினையரிசியிற் குத்தலரிசியை ஒத்த குற்றம்போகிய விரலாலசைக்கும் நரம்பினையுடைய இசைமுற்றுப்பெற்ற நீண்ட விசித்தலையுடைய தொடர்ச்சியினையும்,

19. மணம் கமழ் மாதரை மண்ணி அன்ன காட்சி (20) - கலியாணஞ் செய்தமை தோற்றுகின்ற மாதரை 5 ஒப்பித்தாலொத்த அழகினையுமுடைய,

20. அணங்கு மெய் நின்ற அமை வரு காட்சி- 6 யாழிற்குரியதெய்வம் தன்னிடத்தேநின்ற இலக்கணம் அமைதல்வரும் அழகு.

1 ஐதாகிய - மெல்லியதாகிய ; சீறுபாண். 13, உரை.

2 தோற்றரவு - தோன்றுதல் ; பொருந. 55, உரை.

3 முழை - வளை.

4 "மாயோள் - கருநிறத்தையுடையாள்" தக்க. 101, உரை.

5 ஒப்பித்தாலொத்த - அலங்கரித்தாலொத்த.

6 யாழிற்குரிய தெய்வம் மாதங்கி ; சீவக. 411, 550, ந.

21. ஆறு அலை கள்வர் படைவிட - வழியை அலைக்கின்ற கள்வர் தம் கையிற் படைக்கலங்களைக் கைவிடும்படி,

21-2. அருளின் மாறு தலை பெயர்க்கும் மருவு இன் பாலை - அருளினது மாறாகிய மறத்தினை அவர்களிடத்துநின்று பெயர்க்கும் மருவு தலினிய பாலையாழை,

பாலை : ஆகுபெயர்.

“கோடே பத்த ராணி நரம்பே, மாடக மெனவரும் வகையின தாகும்” என்றதனால் மாடகமொழிந்தன கூறினார்.

பத்தவினையும் (4), பொல்லம்பொத்திய (8) பச்சையாகிய (5). போர்வையினையும் (8), ஆணியினையும் (10), வறுவாயினையும் (12), மரும் பினையும் (13), வார்க்கட்டினையும் (15), நரம்பின்றொடர்ச்சியினையும் (18), காட்சியினையும் (20) உடைய பாலையாழென முடிக்க.

“கொன்றை கருங்காலி குமிழ்முருக்குத் தணக்கே” என்பதனால் கோட்டிற்கு மரம் கொன்றையும் கருங்காலியுமாம்; பத்தற்கு மரம் குமிழும், முருக்கும், தணக்குமாம்.

23. 1 வாரியும் - நரம்புகளைக் கூடத் தழுவியும்,

2 வடித்தும் - உருவியும்,

3 உந்தியும் - தெறித்தும்,

4 உறழ்ந்தும் - ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைத்தெறித்தும்,

வடித்தல் - நரம்பெறிதலென்று முரைப்பர்.

24. சீர் உடை நல் மொழி நீரொடு சிதறி - சீரையுடைத்தாகிய 5 தேவபாணிகளை நீர்மையுடன் பாக்கப்பாடி,

1 “வார்தலென்றது சுட்டுவிரற் செய்தொழில்” சீலப். எ. கட். டரை, 12, அரும்பத.

2 “வடித்தலென்றது சுட்டுவிரலும் பெருவிரலுங்கூட்டி நரம்பை அகரும் புறமும் ஆராய்தல்” ஷே. ஷே. ஷே.

3 “உந்தலென்றது நரம்புகளை உந்தி வலிவிற்பட்டதும் மெலிவிற் பட்டதும் நிரல்பட்டதும் நிரலிழிபட்டது மென்றறிதல்” ஷே. ஷே. ஷே.

4 “உறழ்தலென்றது ஒன்றிடைவிட்டும் இரண்டிடையிட்டும் ஆராய்தல்” ஷே. ஷே. ஷே.

5 தேவபாணியென்பது தேவர்ப்பரவலென்றும், அது பெருந்தேவ பாணி சிறுதேவபாணியென இருவகைப்படுமென்றும், அவை முத்தமிழ்க்கும் பொதுவென்றும், இசைத்தமிழில் வருங்கால் செந்துறை முதலிய இசைப்பாக்கள் பத்தின் பாற்படுமென்றும் கூறுவர்; சீலப். சு: 35, அடியார்.

1 சீரெனவே பாணியும் தூக்கும் உளவாயின.

25. அறல் போல் கூந்தல் - ஆற்றறல்போலும் கூந்தலினையும்,
பிறை போல் திரு நுதல் - பிறைபோல அழகினையுடைய நுதலினையும்,

26. கொலை வில் புருவத்து - கொலைத்தொழிலையுடைய வீற்போலும் புருவத்தினையும்,

கொழு கடை மழை கண் - அழகிய கடையினையுடைய குளிர்ச்சியையுடைய கண்ணினையும்,

27. இலவு இதழ் புரையும் இன் மொழி துவர் வாய் - இலவினது இதழையொக்கும் இனிய சொல்லையுடைய செம்மையுடைத்தாகிய வாயினையும்,

28. பல உறு முத்தின் பழி தீர் வெள் பல் - பலவுஞ்சேர்ந்த முத்துக்கள் போற் குற்றந்தீர்ந்த வெள்ளிய பல்லினையும்,

பலமுத்தென்றார், ஒருகோவையாயிருத்தலின்; இனிப் பலவிலையுற்ற முத்தென்றுமாம்.

29 - 30. [மயிர்குறை கருவி மாண்கடை யன்ன, பூங்குழை பூசற் பொறைசால் காதின:]

மயிர் குறை கருவி மாண் கடை அன்ன (29) காதின(30) - மயிரை வெட்டுகின்ற கத்தரிகையினுடைய மாட்சிமைப்பட்டகுழைச்சையொத்த காதினையும்,

பூ குழை 2 ஊசல் பொறை சால் காது (30) - பொலிவினையுடைய மகரக்குழையினுடைய அசைவினைப் பொறுத்தலமைந்த காது.

31. நாண் அட சாய்ந்த நலம் கிளர் எருத்தின் - நாணம் வருத்தலாற் பிறரை நோக்காது கவிழ்ந்த நன்மை விளங்குகின்ற கழுத்தினையும்,

32. ஆடு அமை பணை தோள் - அசைகின்ற மூங்கில்போலும் பெருத்தலையுடைய தோளினையும்,

அரி மயிர் முன்கை - 3 ஐம்மைமயிரினையுடைய முன்கையினையும்,

33. நெடுவரை மிசைய காந்தள் மெல் வீரல் - நெடிய மலையின் உச்சியிடத்தனவாகிய காந்தள்போலும் மெல்லிதாகிய வீரலினையும்,

34. கிளி வாய் ஒப்பின் ஒளி விடு வள் உகிர் - கிளியினது வாயோடு ஒப்பினையுடைய ஒளிவிடுகின்ற பெருமையையுடைத்தாகிய உகிரினையும்,

1 சீர் முதலியவை தாளவிசேடங்கள் ; சீர், முடியுங்காலத்தைத் தன்னிடத்தே உடையது ; பாணி, எடுக்குங் காலத்தைத் தன்னிடத்தே உடையது ; தூக்கு, நிகழுவ் காலத்தைத் தன்னிடத்தே உடையது ; கலி. கடவுள். ந.

2 ஊசல் - அசைவு ; “ ஊசலாடும் - அசைகின்ற ” சீவக. 68, ந.

3 “ ஐதுமயிரொழுகிய ” பொருந. 7.

35. அணங்கு என உருத்த சுணங்கு அணி ஆகத்து முலை (36) - பிறர்க்கு வருத்தமெனத் தோற்றின சுணங்கணிந்த மார்பிடத்து முலையினையும்,

36. ஈர்க்கு இடை போகா ஏர் இள வனம் முலை - ஈர்க்கும் நடுவே போகாத எழுச்சியையுடைய இளைய அழகினையுடைய முலை.

37. நீர் பெயர் சுழியின் நிறைந்த கொப்பூழ் - நீரிடத்துப் பெயர் தலையுடைய சுழிபோல உத்தம இலக்கணங்கள் நிறைந்த கொப்பூழினையும்,

38. உண்டென உணரா உயவும் நடுவின் - உண்டென்று பிறருணரப்படாத வருந்துமிடையினையும்,

உயவினென்று பாடமாயின், வருந்துதலையுடையவென்க.

39. வண்டு இருப்பு அன்ன 1 பல் காழ் அல்குல் - பல வண்டினங்களின் இருப்பையொத்த பல மணிகோத்த வடங்குளையுடைய மேகலையணிந்த அல்குலையும்,

காழ்: ஆகுபெயர்.

40. இரு பிடி தட கையின் செறிந்து திரள் குறங்கின் - பெரிய பிடியினுடைய பெருமையையுடைய கைபோல ஒழுகவந்து மெல்லிதாகத் தம்மில் நெருங்கி ஒன்றித்திரண்ட 2 குறங்கினையும்,

41. பொருந்து மயிர் ஒழுங்கிய திருந்து தாட்கு ஒப்ப-கணக்காற்கு இலக்கணமென்றற்குப் பொருந்தின மயிர் ஒழுங்குபட்ட ஏனையிலக்கணங்கள் திருந்தின கணக்காலுக்குப் பொருந்த,

42. [வருந்துநாய் நாவிற் பெருந்தகு சீறடி:]

வருந்து நாய் நாவின் சிறு அடி - ஒடியினைத்த நாயினது நாப்போலச் சிறிய அடியினையும்,

41 - 2. தாட்கு ஒப்ப பெரு தகு அடி - தானுக்குப் பொருந்தப் பெருமை தக்கிருக்கும் அடி யென்க.

3 பெருவென்னு முதனிலை பெருமையையுணர்த்தி நின்றது.

43. அரக்கு உருக்கு அன்ன செ நிலன் ஒதுங்கலின் - சாதிலிங்கத்தை உருக்கின தன்மையையொத்த செய்யநிலத்தே நடக்கையினாலே,

44. பரல் பகை உழந்த நோயொடு சிவணி - சக்கான்கல்லாகிய பகையாலே வருந்தின நோயோடே பொருந்தி,

1 முருகு. 16, உரையையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

2 குறங்கு - துடை.

3 “கருவார் பொழில்” (தே. பிரமபுரம்), “கருக்கொள் சோலை” த. ஆருர்) என்பவற்றில், கருவென்னும் முதனிலை கருமையையுணர்த்தி பிறமை காண்க.

45. மரல் பழுத்தன்ன மறுகு நீர் மொக்குள் - மரல் பழுத்தாற் போன்ற துளும்புரீரையுடைய கொப்புளம்,

46. 1 நல் பகல் அந்தி நடை இடை விலங்கலின் - நன்றாகிய உச்சிக்காலமான சந்தியிலே நடத்தலை நடுவே தவிர்தலாலே,

47. பெடை மயில் உருவின் பெரு தகு பாடினி - பெடைமயிலருகுநின்ற மயில்போலும் சாயலினையுமுடைய கல்விப்பெருமை தக்கிருக்கின்ற பாடினி,

கூந்தலினையும் துதலினையும் (25) புருவத்தினையும் கண்ணினையும் (26) வாயினையும் (27) பல்வினையும் (28) காதினையும் (30) எருத்தினையும் (31) தோளினையும் கையினையும் (32) விரலினையும் (33) உகிரினையும் (34) முலையினையும் (36) கொப்பூழினையும் (37) நடுவினையும் (38) அல்குலினையும் (39) குறங்கினையும் (40) சிறடியினையும் (42) உருவினையுமுடைய பாடினியென்க.

இங்ஙனம் சிறடியுங்கூட்டி எண்ணக்கால் தலைமுதல் அடியீறின்றாகக் கூறிற்றும்.

48. பாடின பாணிக்கு ஏற்ப - பாடின தாளத்திற்குப் பொருந்த,

48-9. நாள் தொறும் களிறு வழங்கு அதர் காணத்து அல்கி - நாடோறும் யானையுலாவரும் வழியையுடைய காட்டிடத்தே தங்கி,

50-51. [இலையின் மராத்த வெவ்வந் தாங்கி, வலைவலந் தன்ன மென்னிழன் மருங்கின் :]

இலை இல் மராத்த வலை வலந்தன்ன மெல் நிழல் மருங்கில் - இலையில்லாத மராத்திடத்தனவாகிய வலையை மேலே கட்டினாலொத்த மெல்லிய நிழலினிடத்தே,

எவ்வம் தாங்கி - கொப்புளால் (45) வந்த வருத்தந்தாங்கி,

இனி, ஞாயிற்றின் வெம்மையால் தனக்குவந்த எவ்வத்தைத்தாங்கி இலையில்லாத மராமரமென மராமரத்தின்மேல் ஏற்றுதலுமாம்.

52. காடு உறை கடவுள் கடன் கழிப்பிய பின்றை - காட்டின் கண்ணை தங்குகின்ற தெய்வத்திற்கு மனமகிழ்ச்சியாகச் செய்யும் முறைமைகளைச் செய்து வீட்டின்பு,

பொருந (3), பாடினி (47) செந்நிலனொதுங்கலின் (43) அவளடிகள் (42) பரற்பகை யுழந்த நோயொடுகிவணித் (44) தம்மிடத்தே கொண்ட மொக்குளால் (45) தனக்கு வந்த வருத்தத்தைத் தாங்கித் (50) தான் நடையைத்தவிர்தலாலே (46) காணத்தின் (49) மென்னிழன் மருங்கில் (51) தங்கிப் (49) பாலையாழை (22) வாரியும் வடித்தும் உந்தி

1 நன்பகல் - உச்சிக்காலம் ; கலி. எசு : 10, ந; பு. வெ. 39, உரை. மரா - மராமரம் ; மலைபடு. 395 ; இது சுள்ளியெனவும் வழங்கும் குறிஞ்சி. 66, ந.

யும் உறழ்ந்தும் (23) வாசித்து, பாடின பாணிக்கேற்பச் (48) சீருடை நன்மொழி நீரொடுசிதறிக் (24) காடுறை கடவுட்கடன் கழிப்பிய பின்றையென முடிக்க.

கடன்கழித்தல் - தடாரியை வாசித்தல்.

53 - 4. டீடு கெழு திருவின் பெரு பெயர் நோன் தான் முரசு முழங்கு தானே 1 மூவரும்கூடி - பெருமை பொருந்தின செல்வத்தையும் பெரிய பெயர்களையும் வலியையுடைய முயற்சியையும் வெற்றிமுரசு முழங்கும் படையினையுமுடைய சேர சோழபாண்டியர் தம்மிற் பகைமை நீங்கிச் சேர்ந்து,

55. அரசு அவை இருந்த தோற்றம் போல - செல்வக்குறை பாடின்றி அரசிருத்தற்குரிய அவையாகவீருந்த தோற்றரவுபோல,

தோற்றம்போல இன்மைதீரவந்தனென் (129) என மேலேகூட்டுக.

இனி, அரசவையிருந்த தோற்றம்போல வலிவும் மெலிவும் சமனுமாகப் பாடுதலைப் பற்றியவென்று பாட்டின் மேலேற்றிப் பொருள் கூறின், குலமும் செல்வமும் வீரமுழுதலியவற்றால் தம்மில் ஒத்தாரை உவமித்தலின், அவர்க்கும் வலிவும் மெலிவும் சமனுமென்னுங் குணங்கள் எய்துமாதலின், அங்ஙனங்கூறல் பொருந்தாமையுணர்க் ; அன்றியும் பயனே ஈண்டு உவமை யென்று உணர்க.

இனிப்பாட்டு 2 நிருத்த தீவாச்சியத்தை யுடைமையின், அரசரோடு உவமித்தாரென்பாருமுளர்.

56 - 7. பாடல் பற்றிய பயன் உடை எழாஅல் கோடியர் தலைவ - மிடற்றுப்பாடலைத் தொடங்கி யெழுந்திருந்த பயன்களைத் தன்னிடத்தே யுடைத்தாகிய யாழையுடைய கூத்தர்க்குத் தலைவனே,

இவன் 3 போர்க்களம்பாடும் பொருநரூதலானும், கூத்தரில் இவனிற் சிறந்த கூத்தர் இன்மையானும் இங்ஙனம் கூறினார்.

57. கொண்டது அறிந - பிறர் மனத்துக்கொண்டதனைக் குறிப்பால் அறியவல்லாய்,

1 மூவரென்பது சேர சோழபாண்டியர்களைக் குறிக்கும் தொகைக் குறிப்புச் சொல்லாகத் தொன்று தொட்டு வழங்கப்படும்; “வண்புகழ் மூவர் தன்பொழில் வரைப்பு” தோலி. செய். சூ. 79.

2 இவை மூன்றும் ‘கொட்டாட்டுப்பாட்டு’ எனத் தமிழில் வழங்கப்பெறும்; “கொட்டாட்டுப் பாட்டாகி நின்றானே”, “கொட்டாட்டுப் பாட்டொலியோவாத்துறையூர்” (நே.); “கொட்டாட்டுப் பூசாந்தம்” தக்க. 114, உரை.

3 ‘பொருநரும் ஏர்க்களம்பாடுநரும் போர்க்களம் பாடுநரும் பரணி பாடுநருமெனப் பலராம்’ தோலி. புறத்திணை. சூ. 36, ந.

58. அறியாமையின் நெறி திரிந்து ஓராஅது - வழியறியாமையினாலே இவ்வழியைத் தப்பி வேறொரு வழியிற் போகாதே,

59. ஆறு எதிர் படுதலும்; நோற்றதன் பயனே - இவ்வழியிலே என்னைக் காண்டலும் நீ முற்பிறப்பிற்செய்த நல்வினைப்பயன்,

60. [போற்றிக் கேண்மதி புகழ்மேம் படுந:] புகழ். மேம்படுந போற்றி கேண்மதி - புறத்தார்புகழை அரசவைகளிலே மேம்படுத்தவல்லாய், யான்கூறுகின்றவற்றை விரும்பிக்கேட்பாயாக;

61-2. ஆடுபசி உழந்த நின் இரு பேர் ஒக்கலொடு நீடு பசி ஓராஅல் வேண்டின் - அடுகின்ற பசியாலேவருந்தின நின்னுடைய கரியபெரிய சுற்றத்தோடே 1 தொன்று தொட்டு வந்த பசி நின்னைக்கைவிடுதல் விரும்புவையாயின்,

62-3. நீடு இன்று எழுமதி - நீட்டித்தலின்றி எழுந்திருப்பாயாக; வாழி - நீவாழ்வாயாக;

63. ஏழின் கிழவ - குரல் துத்தம் கைக்கிளை உழை இளி விளரி தாரமென்னும் நரம்பு ஏழின்கண்ணும் உரிமையுடையாய்,

64. [பழுமர முள்ளிய பறவையின் யானும்:]

யானும் பழுமரம் உள்ளிய 2 பறவையின் - செல்வமெய்திய யானும் முன்பு பழுத்தமரத்தை நினைத்துச் செல்கின்ற புட்போல,

64-5. அவன் இழுமென் சம்மை இடன் உடை வரைப்பின் - அவனுடைய இழுமென்றெழும் ஓசையினையுடைய அகலமுடைத்தாகிய மதிலில்,

66. நசையுநர் தடையா நல் பெரு வாயில் - நச்சிவந்தார்க்குத் தடையில்லாத நன்றாகிய பெரிய கோபுரவாயிலின் கண்ணே,

67. இசையேன் புக்கு - வாயிலோனுக்குக் கூறாமற்புகுந்து, என் இடும்பை தீர - என்னுடைய மிடிதீர்தல் காரணமாக,

68. எய்த்த மெய்யேன் எய்யேனுகி - 3 முன்பு இளைத்த உடம்பையுடைய யான் அவ்வாயிற்குள்ளே சென்ற உவகையாலே பின்பு இளைப்புத்தீர்ந்து,

69-70. பைத்த பாம்பின் துத்தி எய்ப்பகை கசடு இருந்த என் கண் அகல் தடாரி - படம்விரித்த பாம்பினது பொறியை யொப்பக் கையினது வடுப்பட்டுக்கிடந்த எனது கண்ணகன்ற உடுக்கையிற் ரோற்றுவித்த,

1 "பழம்பசி கூர்ந்தவெம் பிரும்பே ரொக்கலொடு" பெரும்பாண். 25.

2 பறவை - வெளவால்.

3 "வென்வே லண்ணற் காணு ஆங்கே, நின்னிணும் புல்லியே மன்னே யினியே, இன்னே மாயினே மன்னே" புறநா. கசக : 7-9.

71-3. 1 [இருசீர்ப் பாணிக் கேற்ப விரிகதிர், வெள்ளி முளைத்த நள்ளிருள் விடிய, லொன்றியான் பெட்டா வளவையின்:]

இரு சீர் பாணிக்கு ஏற்ப ஒன்று யான் பெட்டா அளவையின் - இரட்டைத் தாளத்திற்குப் பொருந்த ஒருபாட்டினை யான் பேணிப் பாடுவதற்கு முன்னே,

விரிகதிர் வெள்ளி முளைத்த நள் இருள் விடியல் - விரிகின்ற கிரணங்களுடைய வெள்ளியெழுந்த செறிந்த இருளையுடைய விடியற்காலத்தே,

73-4. ஒன்றிய கேளிர் போல கேள் கொளல் வேண்டி - முன்பே தன்னோடு பொருந்திய நட்பாரைப்போல என்னுடன் உறவுகொள்ளுதலை விரும்பி,

75. வேளாண் வாயில் வேட்ப கூறி - தான் உபகரித்தற்கு வழியாகிய 2 இரப்பினையே யான் எப்பொழுதும் விரும்பும்படி உபசாரங்களைக்கூறி,

76. கண்ணில் காண நண்ணு வழி இரீஇ - தன் கண்ணிலே காணும்படி தனக்கு அண்ணிதான இடத்திலே என்னை இருத்தி,

77. பருகு அன்ன அருகா நோக்கமோடு - தன்னைக் கண்ணாற் பருகுந் தன்மையையொத்த கெடாத பார்வையாலே,

78. [உருகு பவைபோ லென்பு குளிர்கொளீஇ:] என்பு உருகு பவைபோல் குளிர்கொளீஇ - என்பை, உருகும் மெழுகு முதலியனபோல் நெகிழும்படி குளிர்ச்சியைக் கொளுத்தி,

நோக்கத்தாலே (77) கொளுத்தியென்க.

79. ஈரும் பேனும் இருந்து இறைகூடி - ஈரும்பேனும் கூடியிருந்து அரசாண்டு,

80-81. [வேரொடு நனைந்து வேற்றிழை நுழைந்த துன்னற் சிதாஅர் துவர நீக்கி:]

வேரொடு நனைந்து வேறு இழை நுழைந்த துன்னல் சிதாஅர் நீக்கி - வேர்ப்பாலே நனைந்து சரடிகள் உள்ளே ஓடிதற்குக் காரணமாகிய தைத்தற்றொழிலையுடையனவாகிய சீரையை என்னிடத்தினின்றும் போக்கி,

1 பொருநர் விடியற்காலத்தே சென்று தடாரி கொட்டிப் பாடுதலும் கேட்ட உபகாரிகள் அப்பொருநர்க்கு வேண்டியவற்றை அளித்தலும் பண்டைக்கால வழக்கம்; பு. வெ. 206.

2 “இரக்க விரத்தக்கார்க் காணிற் கரப்பின், அவர்ப்பழி தம்பழியன்று”, “கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின், நிரப்புகமோ ரேள ருடைத்து”, “இரத்தலு மீதலே போலுங் கரத்தல், கனவிலுந் தேற்றாதார் மாட்டு” குறள், 1051, 1053-4.

82 - 3. நோக்கு நுழைகல்லா நுண்மைய பூ கனிந்து அரவு உரி அன்ன அறுவை துவர (81) நல்கி - கண்ணிப்பார்வை இஃது இழை போன வழியென்று குறித்துப்பார்க்கவாராத நுண்மையுடையவாய்ப் 1 பூத்தொழில் முற்றுப்பெற்ற தண்மையாற் பாம்பினது தோலையொத்த துகிலை மிகநல்கி,

துவரவென்பதனை இதனொடு கூட்டுக.

84 - 5. [மழையென மருளும் மகிழ்செய் மாடத், திழையணி வனப்பி னின்னகை மகளிர் :]

இழை அணி வனப்பின் இன் நகை மகளிர் - இழைகனையணிந்த அழகினையுடைய பாட்டாலும் கூத்தாலும் வார்த்தையாலும் அரசனுக்கு இனிய மகிழ்ச்சியைச் செய்யுமகளிர்,

இதனை, “இன்னகை யாயமோ டிருந்தோற் குறுகி” (220) என்றார், சிறுபாணுற்றிலும்.

84 - 7. [போக்கில் பொலங்கல நிறையப் பல்கால், வாக்குடி தரத்தர :]

84 - 7. மருள் செய்யும் மகிழ் மழையென மாடத்து பல்கால் வாக்குடி - உண்டார் மயங்குதலைச் செய்யுங் கள்ளை மழையென்னும்படி மாடத்திடத்தே பல்காலும் வார்த்து,

மகிழ் : ஆகுபெயர்.

86 - 7. போக்கு இல் பொலங்கலம் நிறைய தர தர - ஓட்டமற்ற பொன்னாற் செய்த வட்டில்நிறையத் தரத்தர,

87 - 8. வருத்தம் வீட ஆர உண்டு பெரு அருர் போக்கி - வழிபோன வருத்தம் போம்படி நிறையவுண்டு கள்ளுண்ணப்பெறுகிலே மென்று நெஞ்சிற் கிடந்த பெரிய வருத்தத்தையும் போக்கி,

89. செருக்கொடு நின்ற காலை - மகிழ்ச்சியுடனே நான் நின்ற அந்திக் காலத்தே,

89 - 90. மற்று அவன் திரு கிளர் கோயில் ஒருசிறை தங்கி - இங் கனம் மிடிதீர்ந்த பின்பு அவனுடைய செல்வம் விளங்குகின்ற கோயிலில் ஒருபக்கத்தே கிடந்து,

அவனைச் சேலித்து நிற்கின்ற நங்குலத்திலுள்ள மகளிர் (85) பொலங்கல நிறைய (86) மகிழை (84) வார்த்துத் தரத்தர (87) உண்டு போக்கிக் (88) கோயிலில் ஒருசிறைத் தங்கியென முடிக்க.

91 - 2. தவம் செய் மாக்கள் தம் உடம்பு இடாஅது அதன் பயம் எய்திய அளவை மாண - மிக்க தவத்தைச் செய்கின்ற மாக்கள் தம்

முடைய தவஞ்செய்த உடம்பைப் 1 போகடாதேயிருந்து அத்தவத்தாற் பெறும் பயனைப்பெற்ற தன்மையையொப்ப,

2 மக்களென்னுது மாக்களென்றார், வீடுபேறு குறியாது செல்வத்தைக் குறித்தலின்,

93. ஆறு செல் வருத்தம் அகல நீக்கி - வழிபோன வருத்தத்தை என்னிடத்துச் சிறிதும் நில்லாமற்போக்கி,

94 - 5. [அனந்தர் நடுக்க மல்ல தியாவது, மனங்கவல் பின்றி மாழாந் தெழுந்து:]

. அனந்தர் நடுக்கம் அல்லது மனம் கவல்பு யாவதும் இன்றி எழுந்து - கள்ளின் செருக்காலுண்டான மெய்நடுக்கமல்லது வேறுமனக்கவற்சி சிறிதுமின்றித் துயிலுணர்ந்து,

கவல்பு, கவற்சியெனப் பெயராய் நின்றது.

96. மாலை அன்னதோர் புன்மையும் - யான் அவனைக் காண்பதற்கு முன்னாளின் மாலைக்காலத்தில் என்னிடத்தில் நின்ற சொல்லிற்கெட்டாத மீடியையும்,

3 அன்னது : நெஞ்சறிசுட்டு.

1 போகடலென்பது பண்டைக்கால வழக்கு ; அஃது இப்போது போடலென வழங்கும் ; “ மத்த ளந்தான், விண்டுக வெறிந்து போகட்டோடினன் விரைந்து வீரன் ” பிரபு. மாயைகோலா. 39.

2 “ மாவு மாக்களு மையறி வினவே”, “ மக்க டாமே யாறறி வுயிரே ” (தொல். மரபு. கு. ௩௨, ௩௩) என்பவையும், “ பொழுதளந்தறியும் பொய்யா மாக்கள் ” (முல்லை. 55) என்பதில் மாக்களென்பதற்கு அறிவில்லாதோரென்றும், “ மடக்குறு மாக்களோடு ” (கலி. அட : 9) என்பதற்கு, ‘ மடப்பத்தையுடைய சிறிய அறிவில்லாத மகளிரோடே ’ என்றும், “ மூவறு பாடை மாக்கள் ” (கீவக. 93) என்பதன் விசேட வுரையில், ‘ மிலேச்சராதலின் ஐயறிவிற்குரிய மாக்களென்னும் பெயராற் கூறினர் ’ என்றும், “ கோயின்மாக்கள் ” (கீவக. 1278) என்பதில், ‘ மக்கட்குரிய மனனின்றி அறிவு கெட்டமையின், ஐயறிவுடையாரென்று மாக்களென்றார் ’ என்றும் நீச்சினூர்க்கீயர் எழுதிய உரைகளும், “ மக்கட்பதடியெனல் ” (குறள். 196) என்புழி, ‘ அறிவென்னும் உள்ளீடினமையின் மக்கட்பதடி யென்றார் ’ என்று பரிமேலழகர் எழுதிய விசேட வுரையும் இங்கே கோடற்குரியன.

3 “ உண்டிவைத் தணைய நீயும் ” (கீவக. 271) என்பதில், ‘ அணைய, நெஞ்சறி பொருண்மேற்று ’ என்பர் ந.; “ ஆடரவக் கிண்கிணிக் காலன்னுனோர் சேடனை ” (தே. தீருநா. ஆரூர்) என்பதில் அன்னுனென்பதும் இத்தகையதே.

96-7. காலே கண்டோர் மருளும் வண்டு சூழ்நிலையும் மாழாந்து (95) - அவனைக்கண்ட மற்றை நாட்காலத்தில் என்னைக் கண்டவர் நெருநல் வந்தவனல்லவென்று மருளுதற்குக் காரணமான வண்டுகள் இடையறாது மொய்க்கின்ற தன்மையையும் யான் கண்டு மயங்கி,

மாழாந்தென்பதனை இதனொடு கூட்டுக.

பல நறுநாற்றங்களும் தானுடைமையின், வண்டுசூழ்நிலையென்றான்.

98. கனவு என மருண்ட என் நெஞ்சு ஏமாப்ப - இது கனவாயிருக்குமென்று கலங்கிய என்னுடைய நெஞ்சு நனவென்று துணிய,

99. வல் அஞர் பொத்திய மனம் மகிழ் சிறப்ப - வலிய மிடியா னுண்டாகிய வருத்தம் பொதிந்த கூட்டத்தார் மனம் மகிழ்ச்சி மிக,

100. கல்லா இளைஞர் சொல்லி காட்ட - அவற்குரிய புகழ்களைத் தாங்கள் முற்றக்கற்று என்பின்னின்ற இளையவர் அவற்றைச் சொல்லிக்காட்ட,

கல்லாவென்பது செய்யாவென்னுமெச்சம்.

இனித் தத்தம் சிறுதொழிலின்றி வேறென்றுங்கல்லாத இளைஞர் நெருநல்வந்தவன் இவனென்று அரசனுக்குச் சொல்லிக்காட்ட வென்று மாம்; என்றது, இவன் வேறுபாடு 1 கூற்றும்.

101. கதுமென கரைந்து வம்மென கூஉய் - அதுகேட்டு அவர் களைக் கடுக அழைத்துவாருமென்று வாயிலோர்க்குக் கூறி யாங்கள் சென்ற பின் தான் அணுகவாருமென்று அழைக்கையினாலே,

2 “ ஏனோருந் தம்மென ” என்புழித் தம்மென்பது தாருமென நின்றூற் போல வம்மென்பது வாருமென்னும் பொருட்டாய்நின்றது.

102. அதன் முறை கழிப்பிய பின்றை - அக்காட்சியிடத்துச் செய்யும் முறைமைகளை யாங்கள் செய்து முடித்தபின்பு,

பதன் அறிந்து - காலமறிந்து,

103-4. துராஅய் துற்றிய துருவை அம் புழுக்கின் பராஅரை வேவை பருகு என தண்டி - அறுகம்புல்லாற்றிரித்த பழுதையைத்தின்ற செம்மறிக்கிடாயினது அழகினையுடைய புழுக்கினதிற்பரிய மேற்குறங்கு நெகிழ்வெந்ததனை விழுங்கென்று 3 பலகாலலைத்து,

105-6. [காழிற் சுட்ட கோழன் கொழுங்குறை, யூழி னூழின் வாய்வெய் தொற்றி:] காழின் கொழு ஊன் சுட்ட கொழு குறை

1 “ காலேக் கண்டோர் மருளும் வண்டு சூழ்நிலை ” (பொருந். 96-7) என்றதைக் காண்க.

2 மதுரைக்காஞ்சி, 747.

3 “ உண்ணீருண் ணீரென் றுபசரியார் தம்மனையி, லுண்ணுமை கோடி பெறும் ” (தனிப்ப.) என்பது இங்கே நினைவிற்கு வருகின்றது.

வெய்து வாய் ஊழின் ஊழின் ஒற்றி - இருப்பு நாராசத்தே கொழுத்த இறைச்சிகளைக் கோத்துச் சட்ட கொழுவிய பெரிய தசைகளின் வெம்மையை வாயிடத்தே இடத்தினும் வலத்தினும் சேர்த்தி ஆற்றித் தின்று,

107. அவை அவை முனிகுவம் எனினே - புழுக்கின இறைச்சியையும் சூட்டிறைச்சியையும் யாங்கள் இனிவேண்டேமென்கையினாலே ,

107 - 8. சுவைய வேறு பல் உருவின் விரகு தந்து இரீஇ - இனிமையுடையவாய் வெவ்வேறுகிய பலவடிவினையுடைய 1 பண்ணியாரங்கொண்டுவந்து அவற்றைத் தின்னும்படி எங்கனையிருத்தி,

உபாயங்களாற் பண்ணுதலின், விரகென்றார் ; ஆகுபெயர்.

109 - 10. [மண்ணமை முழுவின் பண்ணமை சிறியா, முொண்ணுதல் விறவியர் பாணி தூங்க :] பண் அமை சிறு யாழ் ஒள் நுதல் விறவியர் மண் அமை முழுவின் பாணி தூங்க - பண் குறைவற்ற சிறிய யாழையுடைய ஒள்ளிய நுதலினையுடைய 2 விறல்படப் பாடியாவொர் மார்ச்சீனையமைந்த முழவினது தாளத்திற்கு ஆடும்படி,

111. மகிழ் பதம் பல் நாள் கழிப்பி - மகிழ்ச்சியையுடைய கள்ளுண்டலிலே பலநாள் போக்கி,

இனி, பதம் காலமுமாம்.

111 - 2. ஒருநாள் அவிழ் பதம் கொள்க என்று இரப்ப - ஒருநாள் சோறுகிய உணவையும் கொள்வாயாகவென்று வேண்டிக்கொள்கையினாலே,

112 - 4. முகிழ் தகை முரவை போகிய முரியா அரிசி விரலென நிமிர்ந்த நிரல் அமை புழுக்கல் - முல்லைமுகையின் தகைமையினையுடைய வரியற்ற இடைமுரியாத அரிசி விரலென்னும்படி நெடுகின ஒன்றே டொன்று சேராத சேற்றையும்,

பழுத்த அரிசியை ஆக்கினமைதோன்ற நிரலமை புழுக்கவென்றார்.

115 - 6. பரல் வறை கருனை 3காடியின் மிதப்ப அயின்ற கால - பரலைப் பொரித்து அதனோடேகூட்டிய பொரிக்கறிகளையும் கழுத்திடத்தே வந்து நிரம்பும்படி விழுங்கினகாலத்தே,

இனி, காடியைப் புளிக்கறியாக்கிப் புளிக்கறியோடே நிரம்ப விழுங்கின காலயென்றுமுரைப்பர்.

116. பயின்று இனிது இருந்து - அவனைவிடாதே இனிதாக விருந்து,

1 மு-ம். ' பண்ணிகாரம் '

2 விறலை வடநூலார் சத்துவமென்பர்.

3 காடி கழுத்தென்பதை, " காடியிழந்து கவந்தமதாய் " (கந்த. சூரபஸ்மஸ்வதை. 136) என்பதனானுமுணர்சுக.

117-8. [கொல்லை யுழுகொழு வேய்ப்பப் பல்லே, யெல்லையு மிரவு மூன்றின்று மழுங்கி:] பல்லே கொல்லை உழு கொழு ஏய்ப்ப எல்லையும் இரவும் ஊன் தின்று மழுங்கி - எம்முடைய பற்கள் கொல்லைநிலத்தே யுழுத கொழுவை யொப்பப்பகலும் இரவும் இறைச்சியைத்தின்று முனைமழுங்கி,

119. உயிர்ப்ப இடம் பெறாது ஊண் முனிந்து - இளைப்பாற இடம் பெறாதே இவ்வுணவுகளை வெறுத்து,

முற்கூறியனவெல்லாம் உண்டற்றொழிந்து உரிமையுடைமையின், ஊண் முனிந்தென்றார்.

119-22. [ஒருநாட், செயிர்த்தெழு தெவ்வர் திறைதுறை போகிய, செல்வ சேறுமெந் தொல்பதிப் பெயர்ந்தென, மெல்லெனக் கிளந்தன மாக :]

செயிர்த்து எழு தெவ்வர் திறை துறை போகிய செல்வ - குற்றத்தைச் செய்தெழுந்த பகைவரைத் திறைகொள்ளும் கூறுபாடுகளெல்லாம் முடியப்போன செல்வா,

பெயர்ந்து எம் தொல் பதி சேறும் என மெல்லென ஒருநாள் கிளந்தனமாக - இனி மீண்டு எம்முடைய பழைய ஊரிடத்தே செல்வே மென்று மெத்தென ஒருநாளிலே சொன்னேமாக,

தொல்பதியென்றார், இதுவும் தமக்குப்பதியென்பது தோன்ற.

122 - 4. [வல்லே, யகறி ரோவெம் மாயம் விட்டெனச், சிரறிய வன்போற் செயிர்த்த நோக்கமொடு:] சிரறியவன்போல் செயிர்த்த நோக்கமொடு எம் ஆயம் விட்டு வல்லே அகறிரோ என - அதுகேட்டுக் கோபித்தான்போல எமக்கு வருத்தத்தைச் செய்த பார்வையுடனே எம் திரளைக்கைவிட்டு விரைந்து போகின்றீரோவெனச் சொல்லி,

125-6. [துடியடி யன்ன தூங்குநடைக் குழவியொடு, பிடிபுனர் வேழம் பெட்டவை கொள்கென:]

1 பிடி புனர் வேழம் அடி துடி அன்ன தூங்கு நடை குழவியொடு கொள்க என - பிடியொடு புனர்ந்தகளிறுகளைத் தம் அடிகள்² துடியின் கண்ணை யொத்த அசைந்த நடையினையுடைய கன்றுகளுடனே கைக் கொள்வாயாக வென்று சொல்லி,

127. [தன்னறி யளவையிற் றரத்தர:] பெட்டவை (126) தன் அறி அளவையில் தர தர - பின்னும் தான் விரும்பியிருந்த ஊர்திகள் ஆடைகள் அணிகலங்கள் முதலியவற்றைத் தான் அறிந்த அளவாலே மேன்மேலேதர,

1 பரிசிலர்க்குக்களிறோடு கன்றையும் பிடியையும் வழங்குதல் பண்டைக்கால வழக்கம்; "மன்றுபடு பரிசிலர்க் காணிற் கன்றோடு, கறையடி யானை யிரியல் போக்கும், மலகெழு நாடன் மாவே ளாயும்' புறநா. கருடு: 11 - 3.

² துடி - உடுக்கை.

127 - 8. யானும் என் அறி அளவையின் வேண்டுவ முகந்து
கொண்டு - யானும் என்னுடைய குறைகளை யானறிந்த அளவாலே
வேண்டுவனவற்றை வாரிக்கொண்டு,

129. இன்மை தீர வந்தனென் - மிடி எக்காலமும் இல்லையாம்படி-
வந்தேன் ;

யானும் அவன் (64) வரைப்பின் (65) வாயிற்கண்ணே (66) புக்கு
என் இடம்பைதீர்தல் காரணமாக (67) எய்யேனாகி (68) விடியற்காலத்தே
(72) ஒன்று யான் பெட்டா அளவையிற் (73) கொளல்வேண்டிக் (74)
கூறி (75) இருத்தி (76) நோக்கத்தாலே (77) குளிக்கொளுத்திச் (78)
சிதாரீக்கித் துவர (81) நல்கி (83) மகளிர் (85) மகிழை (84) வார்த்
துத்தரத்தர (87) உண்டுபோக்கி (88) நின்றகாலேத் (89) தங்கி (90)
நீக்கி (93) எழுந்து (95) ஏமாப்பச் (98) சொல்லிக்காட்டக் (100) கூவு
கையினாலே (101) கழிப்பிய பின்றைத் (102) தண்டி (104) ஒற்றி
(106) வேண்டேமென்கையினாலே (107) இரீஇத் (108) தூங்கக் (110)
கழிப்பி (111) இரப்ப (112) அயின்றகாலத்திலே இருந்து (116)
மழுங்கி (118) முனிந்து (119) சேறுமென (121) ஒருநாட் (119) கிளந்
தனமாக (122) அகறிரோவெனச் சொல்லித் (123) தரத்தர யானும்
(127) தவஞ்செய்மாக்கள் (91) அதன் பயமெய்திய அளவையான (92)
வேண்டுவ முகந்துகொண்டு (128) அரசவையிருந்ததோற்றம்போல (55)
இன்மைதீர வந்தனெனென வினைமுடிக்க.

129 - 30. வென் வேல் உருவம் பல் தேர் இனையோன் சிறுவன் -
வென்ற வேலினையுடைய அழகினையுடைய பலதேரினையுடைய இளநீ
சேட்சேள்னியுடைய புதல்வன்,

வென்ற வேற்புதல்வன்.

131. முருகன் சீற்றத்து உருகெழு குருசில் - முருகனது சீற்றம்
போலும் சீற்றத்தையுடைய உட்குதல்பொருந்திய தலைவன்,

132. தாய் வயிற்று இருந்து தாயம் எய்தி பிறந்து (137) - தாயு
டைய வயிற்றிலேயிருந்து அரசவுரிமையைப்பெற்றுப் பிறந்து,

1 தான் பிறக்கின்ற காலத்துப் பிறவாதே நல்லமுகூர்த்தம் வருமள
வும் தாயுடைய வயிற்றிலேயிருந்து பிறக்கையினாலே அரசவுரிமையைப்
பெற்றுப் பிறந்தென்றார்.

133. எய்யா தெவ்வர் ஏவல் கேட்பு - முன்பு தன்வலியறியாத
பகைவர் பின்பு தன்வலியினையறிந்து ஏவின தொழிலைச் செய்ய,

1 கோச்சேங்கட்சோழரும் பிறக்கின்ற காலத்துப் பிறவாது நல்ல
முகூர்த்தம் வருமளவும் தாயினுடைய வயிற்றிலேயிருந்து பிறந்தாரென்
றும், அக்காரணத்தால் அவர் சிவந்த கண்ணையுடையராயினாரென்றும்
கூறுவர் ; இத்தகையோரை, “ கருவிலே திருவுடையவர் ” என்பர்.

134. செய்யார் தேளம் தெருமரல் கலிப்ப - ஏவல்செய்யாத பகைவர் தேசம் மணக்கவற்சி பெருக,

135 - 6. 1 [பெளவ மீமிசைப் பகற்கதிர் பரப்பி, வெவ்வெஞ் செல்வன் விசம்புபடர் தாங்கு:] வெ வெ செல்வன் பெளவம் மீமிசை பகல் கதிர் பரப்பி விசம்பு படர்ந்தாங்கு - வெம்மையையுடைய 2 எல்லாரும் விரும்பப்படும் இளஞாயிறு கடலின்மீதே பகற்பொழுதைச் செய்யுங் கிரணங்களைப் பரப்பிப் பின்னர் விசம்பிலே மெத்தெனச் சென்றாற்போல,

137. [பிறந்துதவழ் கற்றதற் றொட்டு:]

தவழ் கற்றதன் தொட்டு - தவழ்தலைக் கற்றநாள் தொடங்கி, பிறந்து, முன்னேகூட்டிற்று.

137 - 40. [சிறந்தநன், னாடுசெகிற் கொண்டு நாடொறும் வளர்ப்ப, வாளி நன்மா னணங்குடைக் குருளை, மீளி மொய்ம்பின் மிகுவலி செருக்கி:]

மீளி மொய்ம்பின் மிகு வலி செருக்கி (140) - 3 கூற்றுவனுடைய வலியிற்காட்டில் மிகுகின்றவலியாலே கலித்து,

செல்வன் விசம்புபடர்ந்தாங்குத் (136) தவழ்கற்றதற் றொட்டு (137) மிகுகின்றவலி (140) யென்க.

இவன் பின்பு அரசாட்சி பெற்றானாதவன், தவழ்கற்றதற் றொட்டு நாடுசெகிற் கொண்டானென்றல் பொருந்தாமையுணர்க.

சிறந்த நல் (137) நாடு செகில் கொண்டு நாள் தொறும் வளர்ப்ப (138) - எனையோர் நாட்டிற்சிறந்த நன்னாட்டைத் தோளிலே வைத்துக் கொண்டு நாடோறும் வளர்த்தல் காரணமாக,

தோள்வலியாலே பகைவென்று நாகுகாத்தமைபற்றி, நாடுசெகிற் கொண்டென்றார்.

141. [முலைக்கோள் விடாஅ மாத்திரை:] ஆளி நல் மான் அணங்கு உடை குருளை (139) முலை கோள் விடாஅ மாத்திரை - ஆளியாகிய நல்ல

1 “பொருகடற் பருதி போலப் பொன்னனான் பிறந்த போழ்தே, மருளுடை மாத ருற்ற மம்மர்நோய் மறைத்த தன்றே” (சீவக. 304) என்பதும், ‘ஞாயிறு தோற்றத்தில் இருளைப் போக்கிப் பின் மதியத் தைக் கெடுக்குமாறு போல, இவனும் பிறந்தபொழுதே தேவியிருளைப் போக்கிப் பின்பு பகைவெல்லுமென்பது கருத்து’ (ந.) என்ற அதன் விசேடவுரைப்பகுதியும் இங்கே கோடற்குரியன.

2 “வெம்புஞ் சுடரிற் சுடருந்திரு மூர்த்தி” சீவக. 2.

3 “தோற்ற நிகர்ப்போ ரின்றி யாற்றல், காலனோ டொக்கு ஞாலம் பெரும்புகழ், புகரின் றோங்கிய நிகரில் கேள்வியன்” பெருங். க. 36 : 100 - 102.

மானினது வருத்துதலையுடைய குருளை முலையையுண்டலைக் கைவிடாத-
இளைய பருவத்தே,

யாளியை ஆளியென்றார், 1 “கடிசொ லில்லை” என்பதனான்.
2 “நாயே பன்றி” என்னும் சூத்திரத்து, ‘ஆயுங்கால’ என்பதனாற்
குருளையென்பது முடித்தாம்.

141. ஞெரேரென-கடுக,

142. தலைகோள் வேட்டம் களிற்று அட்டாங்கு-முற்பட இரையைக்
கோடற்குக் காரணமான வேட்டையிலே களிற்றைக் கொன்றற் போல,

143. 3 இரு பனம்போந்தை தோடும் - கரிய பனங்குருத்தில்
அலர்ந்த வலப்பக்கத்து ஓலையும்,

4 “தோடே மடலே” என்னுஞ் சூத்திரத்து, ‘பிறவும்’ என்ற
தனாற் போந்தை முடித்தாம். அதனிடத்தினின்றும் போந்ததனாற்
போந்தையென்றார்; “இரும்பினக் கொண்டு கடைகழுமிய வடங்கு
கிறை வலனகலத்து” என்றார் பிறரும்.

143-4. [கருஞ்சினை, யரவாய் வேம்பி னன்குழைத் தெரியலும்:];
கருசினை வேம்பின் அரம் வாய் அம் குழை தெரியலும் - கரியகொம்பினை
புடைய வேம்பினுடைய 5 வாளரத்தின் வாய்போலும் விளிம்பினையுடைய
அழகிய தளிர்நாற்செய்த மாலைபும்,

145-6. ஓங்கு இரு செண்ணி மேம்பட மிலைந்த இரு பெரு வேந்
தரும் ஒருகளத்து அவிய-நரிய மாலைகளில் மேலாதற்குக் காரணமான
பெரியதலையிலே எனையோர்குடும் அடையாளப்பூக்களிற் சிறப்ப அவற்
றைச்சூடிய சேரனும் பாண்டியனும் ஒருகளத்தே படும்படி,

147-8. 6 வெண்ணி தாக்கிய வெரு வரு நோன் தாள் கண் ஆர்

1 தோல். எச்சவியல், சூ. 56. 2 தோல். மரபியல், சூ. 8.

3 “மிசையலங் குளைய பனைப்போழ் செரிஇ”, “வட்கர் போகிய
வளரிளம் போந்தை, உச்சிக் கொண்ட ஆசிவெண் டோடு.....விரைஇ”
(புறநா. உஉ: 21, க00: 3-5); “வட்கர் போகிய வான்பனந் தோட்
டுடன்.....சூட்டி” சிலப். உடு: 146-7. 4 தோல். மரபியல், சூ. 86.

5 வாளரம் - ஒருவகை அரம்; “வேளாப் பார்ப்பான் வாளரந்
துமித்த” (அகநா. உச: 1); “வாளரந் துடைத்த வைவேல்” கீவக. 461.

6 கரிகாற் பெருவளத்தான் வெண்ணிப் பறந்தலையிற் பொருதமை,
“கரிகால் வளவனொடு வெண்ணிப் பறந்தலைப், பொருதுபுண் னாணிய-
சேரலாதன்”, “காய்சின முன்பிற் பெரும்பெயர்க் கரிகால், ஆர்கலி நற
வின் வெண்ணி வாயிற், சீர்கெழு மன்னர் மறலிய ஞாட்பின், இமிழிசை
முரசம் பொருகளத் தொழியப், பதினொரு வேளிரொடு வேந்தர் சாய,
மொய்வலி யறுத்த ஞான்றை” (அகநா. ௫௫: 10-11, உசக: 8-13).
என்பவற்றால் அறியலாகும்.

கண்ணி கரிகால் வளவன் - 1 வெண்ணி யென்கின்ற ஊரிடத்தேபொருத அச்சந்தோன்றுகின்ற வலியையுடைய முயற்சியையும் 2 கண்ணுக்கு அழகுநிறைந்த ஆத்திமாலையினையுமுடைய கரிகாற்சோழன்,

3 “ முச்சக் கரமும் ” என்னுங் கவியானே கரிகாலாதலுணர்க.

தாயமெய்திப் (132) பிறந்து (137) மிகுவலிசெருக்கித் (140) தெவ்வர் ஏவல் கேட்பச் (133) செய்யார் தேளம் தெருமரல்கலிப்ப (134) நாடு செகிற் கொண்டு நாடொறும் வளர்த்தல் காரணமாகக் (138) குருளை (139) களிற் ட்டாங்கு (142) இருபெரு வேந்தரும் அவியத் (146) தாக்கிய (147) கரிகால்வளவனென முடிக்க.

149 - 50. [தாணிழன் மருங்கி லணுகுபு குறுகித், தொழுது :] 4 நிழல் மருங்கில் தான் அணுகுபு குறுகி தொழுது - அருளைத் தன்னிடத்திலேயுடைய திருவடிகளை அண்ணிதாக நின்றுசேர்ந்து வணங்கி,

150. முன் நிற்குவிராயின் - தும்முடைய வறுமைதோன்ற முன்னே நித்பீராயின்,

150 - 51. [பழுதின, நீற்று விருப்பிற் போற்றுபு நோக்கி :] ஈற்று ஆ விருப்பின் பழுதின்று போற்றுபு நோக்கி - ஈற்றுத்தொழிலையுடைய பசு தனது கன்றுக்குப் பால்சுரந்து கொடுக்கவேண்டுமென்னும் விருப்பம்போல தும்மிடத்து நிற்கின்ற மிடி இன்றும்படி பேணிப்பார்த்து,

151 - 2. தும் கையது கேளா அளவை - தும்மிடத்துள்ள கலையைத் தான் கேட்பதற்கு முன்னே,

152. 5 ஓய்யென - கடுக,

153 - 4. பாசி வேரின் மாசொடு குறைந்த தன்னல் சிதாஅர் நீக்கி - கொட்டைப் பாசியினது வேர்போலே அழுக்கோடே குறைந்த தையலை யுடைய துணிகளைப்போக்கி,

154 - 5. தாய 6 கொட்டை கரைய பட்டு உடை நல்கி - தாய வாகிய திரள முடிந்த முடிகளைக் கரையிலேயுடைய பட்டாகிய உடைகளைத் தந்து,

1 பி - ம். ‘ வெண்ணில் ’

2 “ கண்ணூர்ந்த நலத்தாரை - கண்ணுக்கு நிறைந்த நலத்தையுடைய மகளிரை ” கலி. சு0 : 5, ந.

3 இக்கவியைப் பொருநராற்றுப்படை உரையின்றி யுதி யிற் காண்க.

4 நிழல் - அருள் ; “ புண்ணிய முட்டாத் தண்ணிழல் வாழ்க்கை ” (படீ. 204) என்ற அடியின் உரையில் நிழலென்பதற்கு அருளென்றே பொருளுழுதுவர் ; ந.

5 “ ஓய்யென-விரைய ” முல்லை. 83, ந; கலி. நள : 18, ந.

6 “ கொட்டையம் புரோசை - தலையில் மணிமுடியையுடைய புரோசைக்கயிற்றை ” கீவக. 1835, ந.

கொட்டை - தும்புமாம்.

156. பெறல் அரு கலத்தின் பெட்டாங்கு உண்க என - பெறுதற் கரிய பொற்கலத்தே விரும்பினபடியே உண்பாயாகவென்று சொல்லி,

157-8. [பூக்கமழ் தேறல் வாக்குபு தரத்தர, வைகல் வைகல் கைகவி பருகி:] பூ கமழ் கை கவி தேறல் வாக்குபு தர தர வைகல் வைகல் பருகி - 1 தீம் பூ நானுகின்ற தன்கடுமையாற் சிறிதமையுமென்று 2 கைகவித்தற்குக் காரணமான கட்டெளிவை மேன்மேலே வார்த்துத் தரத்தர நாடோறும் நாடோறும் பருகி,

3 “தேட்கடுப் பன்ன நாட்படு தேறல்” என்றார் பிறரும்.

159. எரி அகைந்தன்ன ஏடு இல் தாமரை - நெருப்புத் தழைத்தா லொத்த ஒருவன் செய்ததன்றித் தனக்கென இதழில்லாத தாமரையை, எனவே பொற்றாமரைக்கு வெளிப்படை கூறினார். 4 “தோடே மடலே” என்னுஞ் சூத்திரத்தே கூறினும்.

160. சரி இரு பித்தை பொலிய சூட்டி - கடைகுழன்ற கரிய மயி ரிலே பொலிவுபெறச் சூட்டி,

161-2. நூலின் வலவா நுணங்கு அரில் மாலை வால் ஒளி முத்த மொடு பாடினி அணிய - நூலாற்கட்டாத நுண்மையையும் பிணக்கத் தைய முடைய பொன்னரிமாலையை வெள்ளிதாகிய ஒளியையுடைய முத் தத்தோடே பாடினி சூட,

163. கோட்டின் செய்த கொடுஞ்சி நெடு தேர் - யானைக்கொம் பாற்செய்த தாமரை முகையினையுடைய நெடிய தேரிலே,

164. ஊட்டு உளை துயல்வர ஓரி நுடங்க - சாதிவிக்கம் ஊட்டின் தலையாட்டம் பொங்கக் கழுத்தின் மயிரசைய,

165. பால் புரை புரவி நால்கு உடன் பூட்டி - பாலையொத்த நிறத் தினையுடைய குதிரைகள் நான்கினைச் சேர்ப்பூட்டி,

நான்கு, நால்கெனப் பெயர்த்திரிசொல்.

166. காலின் ஏழடி பின்சென்று - தான் காலாலே ஏழடி பின்னே வந்து,

5 ஏழடிவருதல் ஒருமரபு; ஏழிசைக்கும் வழிபாடுசெய்தானாகக் கருதுதலின்.

1 தீம்பூ - பஞ்சவாசத்தள் ஒன்றான குங்குமப்பூ.

2 ‘கைகவி நறுநெய் - கைகவித்தற்குக் காரணமான நெய்’ சீவக.

400, ந.

3 புறநா. ஊகஉ : 16.

4 தோல். மரபியல், சூ. 86.

5 “ஒன்பதின் சாண்டப்பினும்” (சீவக. 179) என்றதன் விசேட வரையில், ‘ஏழடியென்றல் மரபாயிருக்க, ஒருகாதமென்னுமெழுத்து நோக்கி, ஒன்பதின் சாணென்றாரேனும் அடியிடுமளவில் ஏழாம்’ (ந.).

1 “செலவினும் வரவினும்” என்னும் சூத்திரத்துப் பொதுவிதியாற் சென்றென்பது வந்தென்னும் பொருட்டாய்நின்றது.

166-7. [கோலின், ருறு களைந்து:] இன் தாறு கோல் களைந்து - செலுத்துதற்கு இனிதாகிய செலவு முடுக்குக்கோலைப் போக்கி, என்றதனாற் கடுவிசைக்கு இவர் இருத்தலாற்றொன்று கருதி இயற்கையிற்சேறல் அமையுமென்றான்.

167. ஏறு என்று ஏற்றி - இங்ஙனம் ஏறென்று ஏறவிட்டு,

167-8. வீறு பெறு பெரு யாழ் முறையுளி கழிப்பி - 2 ஏனையாழ்களின் வீறுபெற்ற யாழ்ப்பாணர்க்குக் கொடுக்கு முறைமைகளை நினக்குத் தந்துவிட்டு,

168-70. நீர் வாய் தண் பனை தழீஇய தளரா இருக்கை நல் பல் ஊர நாட்டொடு - நீரை எப்பொழுதும் தன்னிடத்தேயுடைத்தாகிய தண்ணிய மருத நிலஞ்சூழ்ந்த அசையாத குடியிருப்பினையுடைய நன்றான பல ஊர்களையுடைய நாடுகளுடனே,

170-72. [நன்பல், வெருஉப்பறை றுவலும் பளுஉப்பெருந்தடக்கை, வெருவரு செலவின் வெகுளி வேழம்:]

பறை வெருஉ றுவலும் (171) வேழம் (172) - பறை எல்லார்க்கும் அச்சத்தைச் சாற்றுதற்குக் காரணமாகிய யானை,

பளுஉ பெரு தடகை (171) வெரு வரு செலவின் வெகுளி (172) நல் பல் (170) வேழம் (172) - பருத்த பெரிய வளைவினையுடைய கையினையும் அச்சந்தோன்றும் ஓட்டத்தினையும் கோபத்தினையுமுடைய நன்றாகிய பலயானைகள்,

173. தரவு இடை தங்கல் ஓவிலன் - தருதற்றொழிலிடத்தே நிலைபெறுதலை ஒழிதலிலன் ;

இனித் தரலிடத்துத் தாழ்த்தலிலனென்றுமாம்.

173-4. வரவிடை பெற்றவை பிறர்பிறர்க்கு ஆர்த்தி - வருதலிடத்துப் பெற்றபொருள்களைப் பிறர்க்குப்பிறர்க்குக் கொடுத்து,

174-5. தெற்றென செலவு கடைக்கூட்டுதிர் ஆயின் - கடுக அவனிடத்து நின்றும் போகின்றபோக்கை முடிவுபோக்குவீராயின்,

175. பல புலந்து - அதுபொறாமற் பலகாலும் வெறுத்து,

176. நில்லா உலகத்து நிலைமை னூக்கி - செல்வமும் யாக்கையுமுதலியன நிலைநிலாத உலகத்துப் புகழைச் சீர்நூக்கிப் பார்த்து,

என்றெழுதியிருப்பதும், “எழுமேழடி யூக்கி நடந்து செலா” (சீவக. 1384), “எழுடி யெழுத லாற்றா தாயினும்” (பெருங். க. 53: 132) என்பவையும் இம்மரபைப் புலப்படுத்தும்.

1 தோல். கிளவியாக்கம், சூ. 28.

2 ஏனையாழ்களென்றது பாஸையாமொழிந்தவற்றை.

1 நிலைபெறுந் தகைமையுடைத்தாகலிற் புகழை நிலைமையென்றார் ; ஆகுபெயர்.

177. செல்க என - இங்ஙனம் போகெனக்கூறி,

விடுக்குவன் அல்லன் - நும்மைக் கடிக விடுவானல்லன் ;

தொழுது முன்னிற்குவிராயின் (150) நோக்கி (151) நல்கிப் (155) பாடினி அணியாநிற்கச் (162) சூட்டி (160) வாக்குபு தரத்தரப் (157) பருகித் (158) தெற்றெனச் (174) செலவுகடைக்கூட்டுதிராயின் அதற் குப் பலபுலந்து (175) தேரிலே (163) குதிரையைப்பூட்டி (165) ஏற்றி (167) முறையுளிக்கழிப்பி (168) விடுக்குவனல்லன் (177) ; பின்னர் நினைநோக்கி நிலலாத உலகத்து நிலைமையைச் சீர்தூக்கி (176) வர விடைப் (173) பெற்றவை பிறர் பிறர்க்கு ஆர்த்தி (174) இங்ஙனஞ் செல்வாயாக வெனக்கூறி (177) அங்ஙனம் நீபோதற்கு நாட்டொடு (170) வேழம் (172) தரவிடைத்தங்கல் ஒவிலன் (173) என முடிக்க.

நில்லாவுலகத்து நிலைமைதூக்கிப் (176) பலபுலந்து (175) செல் டென விடுக்குவனல்லன் (177) என்பாருமுளர்.

177 - 9. ஒல்லென திரை பிறழிய இரு பௌவத்து கரை சூழ்ந்த அகல் கிடக்கை மண் மருங்கினான் (227) நாடு (248) - ஒல்லென்னும் ஓசைபடத் திரைமுரிந்த கரியகடலினது கரைசூழ்ந்த அகன்ற பரப் பினைபுடைய இவ்வுலகத்து ஒரு கூற்றின்கண் உளதாகிய சோழநாடு,

180 - 82. [மாமாவின் வயின்வயினெற், ருழ்தாழைத் தண்டண்ட லைக், கூடுகெழீஇய குடிவயினான் :]

மாமாவின் வயின் வயின் நெல் கூடு கெழீஇய நாடு (248) - ஒரு மாநிலத்தில் ஒருமாநிலத்தில் திடர்தோறும் திடர்தோறும் நெற்கூடுகள் பொருந்தின சோழநாடு.

3 தாழ் தாழை தண் தண்டலை குடிவயினான் - தாழ்ந்த தெங்கினை யுடைய குளிர்ந்த மரச்சோலைகளிலிருக்கின்ற குடிமக்களிடத்தில்,

183 - 4. செ சோற்ற பலி மாந்திய கரு காக்கை - உதிரத்தாற் சிவந்தசோற்றையுடையவாகிய பலியை விழுங்கின கரியகாக்கை,

184 - 6. [கவவுமுனையின், மனைநொச்சி நிழலாங்க, ணீற்றியாமை தன் பார்ப்போம்பவும் :] மனை நொச்சி நிழல் ஆங்கண் ஈற்று யாமை

1 “ மன்னா வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர், தம்புகழ் நிழீஇத் தாமாய்ந் தனரே ”, “ தம்புகழ் நிழீஇச் சென்றுமாய்ந் தனரே ” (புறநா, ௬௫ : 1 - 2, ௩௬௬ : 5), “ ஒன்ற வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற், பொன்றது நிற்பதொன் நில ” (குறள். 233), “ இந்நிலத்து, மன்னுதல் வேண்டி னிசைநடுக ” (நான்மணிக். 15) என்பவையும், புறநானூறு, ௬௫ : 2 - 3 - ஆம் அடிகளின் அடிக்குறிப்பும் இங்கே கருதற்பாலன.

9 மா - நூறுகுழி. 3 இது முதல் தீணையக்கம் கூறப்படுகிறது.

நன் பார்ப்பு கவவு முனையின் ஒம்பவும் - மனையைச் சூழ்ந்த நொச்சியின் நிழலிடத்துக் கிடந்த ஈற்றுத் தொழிலையுடைத்தாகிய யாமையினுடைய பார்ப்பைத் தான் தின்றலை வெறுத்ததாயின், அதனைப்பின்பு பசித்தகாலத்துத் தின்பதாகப் பாதுகாத்து வைப்பவும்,

எனவே, மருதநிலத்திலிருக்குங்காக்கை நெய்தனிலத்துப் பார்ப்பைத் தின்னுமென்றார்.

1 “தவழ்பவை தாமு மவற்றோ ரன்ன” என்பதனாற் பார்ப்பென்றார்.

187. இளையோர் வண்டல் அயரவும் - அவ்வுழுவர் மகளிர் நெய்தல் நிலத்தின் மணற்குன்றிலே வண்டலிழைத்து விளையாடவும்,

187-8. [முதியோர், அவைபுகு பொழுதிற்றம் பகைமுரண் செலவும்] பகை முதியோர் அவை புகு பொழுதில் தம் முரண்செலவும் - பகைமை முதிர்ந்தோர் தனது அரசவையிற்சென்று புகுவ்காலத்துத் தம் மாறுபாட்டைப் போக்கும்படியாகவும், பெரிதாண்ட (229) என மேலே கூட்டுக.

என்றது, 2 வழக்குமாறுபட்டு வந்தோர்க்கு அவ்வழக்குவீடறுப்பென்றவாறு; 3 “உரை முடிவு காணன்” (உக) என்னும் பழமொழி கூறினார்.

189-92. [முடக்காஞ்சிச் செம்மருதின், மடக்கண்ண மயிலாலப், பைம்பாகற் பழந்துணரிய, செஞ்சுளைய கனிமாந்தி:] பை பாகல் பழம் செ சூளைய துணரிய கனி மாந்தி முடம் காஞ்சி செ மருதின் மட கண்ண மயில் ஆல - பசிய பாகற்பழத்தைபும் சிவந்த சூளையையுடையவாகிய குலைகொண்ட பலாப்பழத்தைபும் தின்று வளைவையுடைய காஞ்சிமரத்திலும் செவ்விய மருதிலுமிருந்த மடப்பத்தைத் தம்மிடத்தேயுடைய

1 நொல். மரபியல், கு. 5.

2 “இளமை நாணி முதுமை யெய்தி, உரைமுடிவு காட்டிய வரவோன்” மணி. ச: 107-8.

3 “உரைமுடிவு காண னிளமையோ நென்ற, நரைமுது மக்களுவப்ப - நரைமுடித்துச், சொல்லான் முறைசெய்தான் சோழன் குல விச்சை, கல்லாமற் பாகம் படும்” என்பது பாட்டு; ‘தம்முள் மறுதலையாயினிருவர் தமக்கு முறைமை செயவேண்டி வந்து சிலசொன்னால் அச்சொன் முடிவுகண்டே ஆராய்ந்து முறைசெய்ய அறிவுநிரம்பாத இளமைப் பருவத்தானென்றிகழ்ந்த நரைமுதுமக்கள் உவக்கும் வகை நரைமுடித்துவந்து முறைவேண்டிவந்த இருதிறத்தாரும் சொல்லிய சொற்கொண்டே ஆராய்ந்தறிந்து முறைசெய்தான் கரிகாற்பெருவளத்தானென்னுஞ் சோழன்; ஆதலால், தத்தங்குலத்துக்குத்தக்க விச்சைகள் கற்பதற்குமுன்னே செம்பாகமுளவா மென்றவாறு’ என்பது இதனுரை.

வாகிய பெடைமயில்கள் ஆரவாரித்து அழைக்கும்படி அங்குநின்றும் போந்து,

193 - 213. [அறைக்கரும்பி னரிநெல்லி, னினக்களம ரிசை பெருக, வறளடும்பி னிவர்பகன்றைத், தளிர்ப்புன்கின் ருழ்காவி, னனை ஞாழலொடு மரங்குழீஇய, வவண்முனையி னகன்றுமாறி, யவிழ்தளவி னகன்றேன்றி, நகுமுல்லை யுகுதேறுவீப், பொற்கொன்றை மணிக்காயா, நற்புறவி னடைமுனையிற், சறவழங்கு மிரும்பெளவத், திறவருந்திய வினநாரை, பூம்புண்ணைச் சினைச்சேப்பி, னேங்குதிரை யொலி வெரீஇத், தீம்பெண்ணை மடற்சேப்பவுங், கோட்டெங்கின் குலைவாழைக், கொழுங்காந்தண் மலர்நாகத்துத், துடிக்குடினைக் குடிப்பாக்கத், தியாழ்வண்டின் கொளைக்கேற்பக், கலவம்விரித்த மடமஞ்ஞை, நில வெக்கர்ப் பலபெயர:]

யாழ் வண்டின் கொளைக்கு ஏற்ப (211) கலவம் விரித்த மட மஞ்ஞை (212) நிலவு எக்கர் பல பெயர (213) - 1 யாழோசைபோலும் வண்டினது பாட்டினைக்கேட்டு அதற்குப் பொருந்தத் தோகையை விரித்த அறியாமையையுடைய மயில் நிலவுபோலும் இடுமணலிலே பல பகுதிப்பட ஆடவும்,

பெடை தங்குகின்ற மருதநிலத்தைவிட்டுப் பாட்டைக்கேட்டு நெய் தனிலத்தே போந்தமைபற்றி மடமஞ்ஞையென்றார்.

அகவர் (220) அறை கரும்பின் அரி நெல்லின் (193) இனம் களமர் இசைபெருக (194) வறள் அடும்பின் இவர் பகன்றை (195) தளிர் புன்கின் தாழ் காவின் (196) நனை ஞாழலொடு மரம் குழீஇய (197) அவண் முனையின் அகன்று மாறி (198) நீல் நிறம் முல்லை பல் திணை நுவல (221) - நாட்டில் வாழ்வார் அறுத்தலைச்செய்யும் கரும்பின்கண்ணும் அரிகின்ற நெல்லின்கண்ணும் எழுப்பின திரண்ட களமருடைய ஓசை மிகுகையினாலே நீரற்ற இடத்திலெழுந்த அடும்பினையும் படர்கின்ற பகன்றையினையும் தளிரையுடைத்தாகிய புன்கினையும் தாழ்ந்தசோலை களையுமுடையதாய் அரும்பின ஞாழலோடே ஏனைமரங்களும் திரண்ட அந்நாட்டை வெறுத்தார்களாயின் அவ்விடத்தை நீங்கி நெஞ்சாலே கைவிட்டு நீலநிறத்தையுடைய முல்லைக்கொடி படர்ந்த பல காட்டு நிலத்தேசென்று அந்நிலத்தைக் கொண்டாடவும்,

அகவர் (220) இசைபெருக (194) முனையின் அகன்று மாறிப் (198) பஃறிணை நுவல (221) வென முடிக்க.

1 “முழை வண்டின நல்லியாழ் செய்ய”, “பொங்கர் வண்டின நல்லி யாழ் செய்ய” (மணி. ச : 4, கக : 58); “வண்டொடு, திருந்தியாழ் முரல்வதோர் தெய்வப் பூம்பொழில்” சீவக. 1936.

கானவர் (220) அவிழ்தளவின் அகல் தோன்றி (199) நகு முல்லை வீ உகு தேறு (200) பொன் கொன்றை மணி காயா (201) நல் புறவின் நடை முனையின் (202) மருதம் பாட (220) - முல்லைநிலத்து வாழ்வார் அவிழ்கின்றதளவினையும் பார்த்ததோன்றியினையும் அலர்கின்ற முல்லை யினையும் பூ உகுகின்ற தேற்றுவினையும் பொன்போலும் பூவினையுடைய கொன்றையினையும் நீலமணிபோலும் பூவினையுடைய காயாவினையு முடைய நல்லகாட்டில் உறைகின்ற ஒழுக்கத்தை வெறுக்கின் மருத நிலத்தே சென்று அவ்வொழுக்கத்தைப் புகழவும்,

1 தளவு - முல்லைவிசேடம்.

சுற வழங்கும் இரு பெளவத்து (203) இறவு அருந்திய இனம் நாரை (204) பூ புன்னை சினை சேப்பின் (205) ஒங்கு திரை ஒலி வெரீஇ (206) தீ பெண்ணை மடல் சேப்பவும் (207) - சுரத்திரியும் கரிய கடலின்கண் இறவைத்தின்ற திரண்டநாரைகள் பூக்களையுடைய புன்னைக்கோட்டிலே தங்கின் அதன்மேலே முரிகின்ற உயர்ந்ததிரையினது ஆரவாரத்திற்குவெருவி மருதநிலத்தில் இனியபனையினது மடலிலேதங்கவும்,

கோள் தெங்கின் குலை வாழை (208) கொழு காந்தள் மலர்நாகத்து (209) துடி குடிளை குடி பாக்கத்து (210) பரதவர் (218) அவண் முனையின் (198) குறிஞ்சி பாட (218) - குலைகொண்ட தெங்கினையும் குலையினையுடைய வாழையினையும் கொழுவிய காந்தளினையும் மலர்ந்த சுரபுன்னையினையும் துடியோசைபோலும் ஓசையினையுடைய பேராந்தையினையுடைய குடியிருப்பையுடைத்தாகிய பாக்கத்தில் வாழும் பரதவர் அவ்விடத்தைவெறுப்பின் குறிஞ்சிநிலத்தே சென்று அவ்விடத்தைப் புகழவும்,

214 - 5. தேன் ரெய்யொடு கிழங்கு மாறியோர் மீன் ரெய்யொடு நறவு மறுகவும் - 2தேனாகியரெய்யோடே கிழங்கையும் விற்றவர்கள் மீனி னது ரெய்யோடே நறவையும் கொண்டுபோகவும்,

216 - 7. தீ கரும்போடு அவல் வகுத்தோர் மான் குறையொடு மது மறுகவும் - இனிய கரும்போடே அவலைக் கூறுபடுத்தி விற்றவர்கள் மானினது தசையோடே கள்ளையும் கொண்டுபோகவும்,

218 - 9. [குறிஞ்சி பரதவர் பாட ரெய்த, னறும்பூய் கண்ணி குறவர் சூட :]

குறவர் ரெய்தல் நறு பூ கண்ணி சூட - குறவர் அந்நிலத்துப் பூக்களை வெறுக்கின் ரெய்தலினது நறிய பூவாற்செய்த கண்ணியைச்சூடவும்,

1 “ தளவம் - செம்முல்லை ” குறிஞ்சி. 80, ந.

2 “ தேனெய் தோய்ந்தன ” சீவக. 2747 ; தேன் ரெய்யென்றும் வழங்கும். தேனை வடிகட்டுதற்குக் கருவியாயிருத்தலின் பன்னாடை நெய்யரி யெனப் பெயர்பெற்றது.

220 - 22. [கானவர் மருதம் பாட வகவர், நீனிற் முல்லைப் பஃ
றிணை நுவலக், கானக்கோழி கதிர்குத்த:]

கானம் கோழி கதிர் 1 குத்த - காட்டிடத்துக் கோழிகள் நெற்கதி
ரைத் தின்னவும்,

223. மனை கோழி தினை கவர - மருதநிலத்தின் மனையிற்கோழி
கள் தினையைத் தின்னவும்,

224. வரை மந்தி கழி மூழ்க - மலையிடத்திற்குரிய மந்திகள் கழி
யிலே மூழ்கவும்,

225. கழி நாரை வரை யிறுப்ப - கழியிற்றிரியும் நாரைகள் மலை
யிலே கிடக்கவும்,

226. தண் வைப்பின் நால் நாடு குழீஇ - குளிர்ந்த வைப்புக்களை
யுடைய நான்குகூறாகிய நாடுகள் திரண்டும்,

நால் நாடென்றார், 2 “நடுவணைந்திணை நடுவண தொழிய” என்
னுஞ் சூத்திரத்தால்.

குழீஇயென்னும் செய்தெனெச்சம் பிறவினெகொண்டது, 3 “அம்
முக்கினவியும்” என்னும் சூத்திரவியியால்.

பார்ப்போம்பவும் (186) அயரவும் (187) மயிலால (190) மடமஞ்சைகு
(212) பலபெயரவும் (213) நாரை (204) சேப்பவும் (207) அகவர் (220)
அகன்றுமாறிப் (198) பஃறிணை நுவலவும் (221) கானவர் (220) நடை
முனையின் (202) மருதம்பாடவும் (220) பாக்கத்துப் (210) பரதவர்
குறிஞ்சிபாடவும் (218) கிழங்கு மாறியோர் (214) நறவுமறுகவும் (215)
அவல்வகுத்தோர் (216) மதுமறுகவும் (217) குறவர் கண்ணிகுடவும்
(219) கோழி கதிர்குத்தவும் (222) மனைக்கோழி தினைக்கவரவும் (223)
மந்தி மூழ்கவும் (224) நாரை வரையிறுப்பவும் (225) நான்கு குழீஇ
(226) மாமாவின் வயின்வயின் நெற் (180) கூடு கெழீஇய (182) நாடு
(248) என வினைமுடிக்க.

227 - 31. [மண்மருங்கினன் மறுவின்றி, யொருகுடையா னென்று
கூறப், பெரிதாண்ட பெருங்கேண்மை, யறனெடு புணர்ந்த திறனறி
செங்கோ, வன்னெண் வாழி வென்வேற் குருசில்:]

மறு இன்றி (227) அறனெடு புணர்ந்த திறன் அறி செகோல் (230)
ஒரு குடையான் ஒன்று கூற (228) முதியோர் (187) முரண் செல (188)
பெரு கேண்மை பெரிது ஆண்ட (229) வென் வேல் குருசில் (231) -
குற்றமின்றித் தருமத்தோடுகூடிய வழியை உலகம் அறிதற்குக் காரண

1 குத்தல்: “கொக்கொக்க கூட்பும் பருவத்து மற்றதன், குத்
தொக்க சீர்த்த விடத்து” குறள். 490.

2 தோல். அகத்தினையியல், கு. 2.

3 தோல். வினையியல், கு. 34.

மாகிய செவ்விய கோலாலும் தண்ணளிசெய்தற்கெடுத்த ஒரு குடையாலும் தனது ஆணையையே உலகங்கூறும்படியாகவும் முதியோர் முரண் செல்லும்படியாகவும் பெரியநட்புடனே நெடுங்காலம் உலகையாண்ட வெல்கின்ற வேலையுடைய தலைவன்,

ஒருகுடைய என்றதனாலும், ஒன்றுகூற என்றதனாலும் இவன் மண் முழுதும் ஆண்டானென்றார்.

அன்றோன் - யான்கூறிய அத்தன்மைகளையுடையோன்,

வாழி - வாழ்வாயாக;

இறுதியகரம் கெட்டுகின்றது.

232 - 3. [மன்னர் நடுக்கத் தோன்றிப் பன்மா, னெல்லை தருநன் பல்கதிர் பரப்பி:]

மன்னர் நடுக்க தோன்றி - பகையரசர் நடுங்கும்படி விளங்கி,

பல் மாண் எல்லை தருநன் பல் கதிர் பரப்பி - பல்லுயிர்களும் மாட்சிமைப்படுத்தற்குக் காரணமாகிய பகற்பொழுதைத்தருங்கதிரோன் தன்னிலையைவிட்டுப் பலகிரணங்களைப் பரப்புகையினாலே,

234. குல்லை கரியவும் - 1 கஞ்சங்குல்லை தீயவும்,

கோடு எரி நைப்பவும் - மரங்களினுடைய கொம்புகளை நெருப்புத் தின்னவும்,

235. [அருவி மா மலை நிழத்தவும்:] மா மலை அருவி 2 நிழத்தவும் - பெருமையையுடைய மலை தன்னிடத்து அருவிகளை இல்லையாக்கவும்,

235 - 6. மற்ற கருவி வானம் கடல் கோள் மறப்பவும் - இவையொழிந்த தொகுதியையுடைய மேகம் கடலிடத்து முகத்தலை மறப்பவும்,

237. பெரு வறன் ஆகிய பண்பு இல் காலையும் - பெரிய வறக்கட முண்டாகிய நற்குணமில்லாத காலத்தும்,

கரியவும் நைப்பவும் (234) நிழத்தவும் (235) மறப்பவும் (236) வறனாகிய காலையுமெனமுடிக்க.

238 - 9. [நறைய நரந்தமு மகிலு மாரமுந், துறைதுறை தோறும் பொறையுயிர்த் தொழுகி:] நறையும் நரந்தமும் அகிலும் ஆரமும் பொறை துறைதுறை தோறும் உயிர்த்து ஒழுகி - நறைக்கொடியும் நரந்தப்புல்லும் அகிலும் சந்தனமுமாகிய ஈமையைத் துறைதோறும் துறைதோறும் இளைப்பாறத் தன்நிப்போய்,

240. நுரை தலை குரை புனல் - நுரையைத் தலையிலேயுடைய ஆவாரத்தையுடைய நீர்,

வரைப்பு அகம் புகுதோறும் - குளத்திலும் 3 கோட்டகத்திலும் புகுதோறும்,

1 வரைக்கப்படுதலின், வரைப்பு; ஆகுபெயர்.

241. புனல் ஆடும் மகளிர் கதுமென குடைய - நீராடுமகளிர் கடுக்கக் குடைந்து வினையாட,

புனல் ஒழுகிப் புகுதொறும் மகளிர் குடையவென்க.

242. கூனி குயத்தின் வாய் ரெல் அரிந்து - வளைந்துநின்று அரிவாளின் வாயாலே ரெல்லையறுத்து,

ரெல்லு மிகக்காய்த்துத் தரையிலே விழுதலின், வளைந்துநிற்கவேண்டுமென்றார்.

243. குடு கோடு ஆக பிறக்கி - சூட்டை மலையாக அடுக்கி,

243-4. நாள் தொறும் குன்று என குவைஇய குன்ற குப்பை - நாடோறும் கடாவிட்டு மேருவென்னும்படி திரட்டின தொலையாத நெற்பொலி,

245-8. [கடுந்தெற்று மூடையி னிடங்கெடக் கிடக்குஞ், சாலிரெல்லின் சிறைகொள் வேலி, யாயிரம் விளையுட் டாகக், காவிரி புரக்கு நாடுகிழுவோனே :]

கடு தெற்று மூடையின் இடம் கெட கிடக்கும் - நெருங்கத்தெற்றின குதிரின்கண்ணே வெற்றிடம் இல்லையாம்படி கிடத்தற்குக்காரணமான,

கடுந்தெற்றுமூடை - 2 கோட்டையுமாம்.

சிறை கொள் 3 வேலி ஆயிரம் சாலிரெல்லின் விளையுட்டாக - வரம்பு கட்டின வேலிநிலம் ஆயிரக்கலமாகிய செந்நெல்லின் விளையுட்டாக, காவிரி புரக்கும் நாடு கிழுவோன் - காவிரி பாதுகாக்கும் நாடு தனக்கே உரித்தாம் தன்மையுடையோன்.

வறனாகிய காலையும் (237) புனல் (240) ஒழுகிப் (239) புகுதொறும் (240) மகளிர் குடைந்து வினையாடக் (241) கூனி அரிந்து (242) பிறக்கிக் (243) குவைஇய குப்பை (244) கிடத்தற்குக்காரணமான (245) விளையுட்டாகக் (247) காவிரி புரக்குநாடு (248) என வினைமுடிக்க.

பொருந (3), கோடியர்தலைவ, கொண்டதறிந (57), புகழ்மேம்படுந, (60), ஏழின்கிழவ (63), காடுறை கடவுட்கடன் கழிப்பியபிணை (52) நெறிதிரிந்தொராஅது (58) ஆற்றெதிர்ப்படுதலும் நோற்றதன்பயனே (59), போற்றிக்கேண்மதி (60); நின்னிரும்பேரொக்கலொடு (61) பசி ஓராஅல்வேண்டின், நீடின்று (62) எழுமதி (63); யானும் (64) இன்மை தீர வந்தனென் (129); உருகெழு குருசிலாகிய (131) உருவப்பஃறே னினையோன் சிறுவன் (130), கரிகால்வளவன் (148), நாடுகிழுவோன்

(248), குருசில், அன்னேன் (231) தாணிமுன்மருங்கிற் குறுகி (149) மன்னர் நடுங்கத்தோன்றி (232), வாழியெனத் (231) தொழுது முன்னிற்குவிராயின் (150), நாட்டொடு (170) வேழம் (172) தரவிடைத் தங்கலோவிலன் (173) எனக்கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

1 “ முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக் கிளவி.....வேண்டும் ” என்பதனான், இங்ஙனமுடிந்தது.

2 “ கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியு, மாற்றிடைக் காட்சியுறழத் தோன்றிப், பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க் கறிவுறீஇச், சென்று பய நெகிரச் சொன்ன பக்கமும் ” என்பது இதற்கு விதி.

3 “ ஆசிரிய நடைத்தே வஞ்சி ” என்பதனான் பின்னர் வஞ்சி மிகவும் வந்தனவென்றுணர்க.

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானை முடத்தாமக்கண்ணியார் பாடிய பொருநநாற்றுப்படைசீது மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினூர்க்கியார்செய்த உரை முற்றிற்று.

வேண்பா.

1 † எரியு மேற்றத்தி னானும் பிறர்நாட்டு வாரி சுரக்கும் வளனெல்லாந் - தேரின் அரிகாலின் கீழ்கூஉ மந்நெல்லே சாலுங் கரிகாலன் காவிரிகுழ் நாடு.

2 அரிமா சமந்த வமளிமே லானைத்
 5 திருமா வளவனெனத் தேறேன் - திருமார்பின்
 மானமா லென்றே தொழுதேன் ரொழுதகைப்
 போனவா பெய்த வளை.

3 6 முச்சக் கரமு மளப்பதற்கு நீட்டியகால்
 இச்சக் கரமே யளந்ததாற் - செய்ச்செய்
 அரிகான்மேற் றேன்றொடுக்கு மாய்புணரீர் நாடன்
 கரிகாலன் கானெருப் புற்று.

1 “ முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக் கிளவி, பன்மையொடு முடியிலும் வரைநிலை யின்றே, யாற்றுப்படை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும் ” தோல். எச்ச. கு. 66. 2 புறத். கு. 36. 3 செய். கு. 108.

4 தோல். புறத்திணை. கு. 31, ந. மேற்.

5 “ திருமாவளவன் ” (பட். 299); “ செருவெங் காதலிற் திருமாவளவன் ” சீலப். இ : 90.

6 இச்செய்யுள் பட்டினப்பாலையின் இறுதியிலும் காணப்படுகிறது.